Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 297
Vineri 1 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Pe calea arătată de partid

Zilele acestea se împlinesc 8 ani de la istorica Rezoluție a plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 care, călăuzindu-se după luminoasa învățătură marxist-leninistă și ținînd seama de condițiile specifice ale țării noastre, a stabilit sarcinile partidului în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii.

In anii care s-au scurs de la această plenară, în viața satelor patriei noastre s-au petrecut adinci transformări. An de an, mase tot mai largi ale țărănimii muncitoare, urmînd îndemnul partidului, și-au unit puterile și pămînturile în gospodării colective, întovărășiri agricole și în alte forme de cooperare în producția agricolă. Dacă la sfîrșitul anului 1949 existau doar 56 de gospodării colective, cuprinzînd 4.000 de familii de țărani muncitori, la sfîrșitul anului trecut — așa cum reiese din comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de stat pe 1956 — erau 10.709 gospodării colective și întovărășiri agricole cuprinzînd 684.000 de familii cu o suprafață de 1.696.000 hectare.

In ultima vreme s-a terminat cooperativizarea agriculturii în raioanele Negru Vodă, Hîrșova, Medgidia și Adam Clisi din regiunea Constanța, Filimon Sîrbu, Călmățui și Buloru din regiunea Galați.

Succesele dobîndite pînă acum pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii confirmă pe deplin justețea politicii partidului nostru care prin Rezoluția plenarei din 3—5 martie 1949 cît și prin alte documente, a arătat că singura cale care poate asigura țărănimii muncitoare o viață lipsită de exploatare și cu adevărat îndestulată este calea cooperării în producția agricolă. Aceste izbînzi n-au venit însă de la sine. Ele au fost posibile datorită unei largi munci de agitație politică de masă — muncă ce a cunoscut un avînt deosebit după cel de al doilea Congres al partidului — desfășurată în rîndul țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, de către activiștii de partid și de stat care lucrează pe tărîmul agriculturii.

Partidul a considerat și consideră că numai prin cooperativizarea agriculturii se poate asigura rezolvarea deplină a problemei avîntului producției agricole și creării unei abundențe de produse agricole necesare aprovizionării populației și industriei. De aceea rezultatele dobîndite pînă acum în cooperativizarea agriculturii trebuie să constituie un puternic îndemn pentru obținerea unor succese și mai importante în construirea socialismului la sate.

Așa cum au stabilit Directivele Congresului al II-lea al partidului, sectorul socialist din agricultură va trebui să se dezvolte astfel ca la sfîrșitul celui de al doilea cincinal să asigure 60—70 la sută din producția totală agricolă marfă. In vederea înfăptuirii acestei mărețe sarcini o importanță hotărîtoare o are continuarea cu și mai multă perseverență a muncii de atragere a țăranilor muncitori în diferitele forme de cooperație în producția agricolă. Un îndreptar prețios în această muncă îl constituie experiența dobîndită de organele de partid și de stat din acele raioane care se află într-un stadiu avansat în ce privește cooperativizarea agriculturii. Această experiență merită să fie studiată, însușită și aplicată și în alte regiuni și raioane din țară, în funcție de condițiile specifice locale.

Un prilej minunat de demonstrare a superiorității marii gospodării agricole socialiste față de mica gospodărie individuală îl constituie campaniile de lucrări agricole. Țăranii muncitori au ocazia să vadă cu proprii lor ochi că munca pe tarlale întinse, făcută cu ajutorul mijloacelor mecanizate este mult mai spornică și mai ușoară decît munca de unul singur pe bucăți de teren mici și răzlețe. Tocmai de aceea munca de lămurire pentru atragerea țăranilor muncitori pe făgașul agriculturii socialiste nu trebuie slăbită cîtuși de puțin în timpul campaniilor agricole, ci dimpotrivă, e bine să fie împletită strîns cu munca de îndrumare a diferitelor lucrări agricole.

O imensă însemnătate pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii o are întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor agricole existente, realizările lor fiind argumentul cel mai viu și mai convingător în favoarea formelor de organizare socialistă a producției agricole. Numai gospodăria colectivă care obține recolte bogate, dezvoltă multilateral producția și asigură membrilor ei venituri tot mai mari, constituie un puternic centru de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Iată de ce este necesar ca unitățile agricole cooperatiste să fie ajutate să se întărească și să se dezvolte neconteniț.

Un temeinic sprijin trebuie dat acestor unități acum în perioada muncilor agricole de primăvară care hotărăsc în bună măsură soarta recoltei din acest an. Gospodăriile colective, cooperativele de producție și întovărășirile agricole să fie îndrumate să pregătească în bune condiții terenul destinat însămînțărilor, să aplice pe scară largă îngrășămintele, să folosească numai sămînța de soi, bine aleasă, condiționată și tratată, să facă semănatul la timpul cel mai potrivit.

Deosebit de important este ca gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție să nu se mărginească numai la cultivarea plantelor de cîmp ci să dezvolte — în funcție de condițiile naturale și economice locale — și creșterea animalelor, să cultive legume, pomi, viță de vie etc. In felul acesta ele vor putea împărți membrilor lor avansuri bănești cît mai des și în același timp vor aduce o contribuție mai mare la aprovizionarea populației de la orașe.

Desfășurarea și pe mai departe a unei largi munci de lămurire a țăranilor muncitori asupra avantajelor pe care le oferă formele de cooperare în producția agricolă și sprijinirea temeinică a unităților cooperatiste în vederea întăririi și dezvoltării lor, vor duce, fără îndoială, la dobîndirea unor noi și importante succese pe calea arătată de partid prin rezoluția plenarei din 3—5 martie 1949.

Cifre grăitoare

Ascultînd cuvîntul partidului, în cei 8 ani care au trecut de la rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, tot mai mulți țărani muncitori s-au convins de marile foloase pe care le aduce munca unită pe tarlale de teren întinse, făcută cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T.

Cifrele cuprinse în graficul de față vorbesc de la sine despre însemnatele succese dobîndite pe tărîmul cooperativizării agriculturii noastre.

Colectiviștii din Rușețu își vor lucra ogoarele cu tractoarele S.M.T.-ului

Nu se desprimăvărase. Colectiviștii din Rușețu mai trebăluiau încă prin ograda gospodăriei. Se pregăteau oamenii pentru muncile de primăvară: reparau utilajul, căruțele, vînturau sămînța. Cîte nu sînt de făcut într-o asemenea împrejurare! Vasile Albu, președintele, și Constantin Lazăr, brigadierul, s-au gîndit că n-ar fi rău să încheie și contractul cu S.M.T.-ul pentru lucrările pe care colectiviștii se hotărîseră în adunarea generală să le execute cu tractoarele. Zilele trecute au mers la sediul S.M.T.-ului din comună și-au încheiat un contract pentru executarea arăturilor pe 100 ha, semănarea a 13 ha de floarea soarelui și 80 ha de porumb și pentru 2 prașile mecanice pe aceeași suprafață.

L. G.

SĂ NU UITĂM: 1907

DEMOSTENE BOTEZ

E o jumătate de veac de la răscoalele din 1907, cînd sîngele a 11.000 de țărani, uciși mișelește, a înroșit apele primăverii acelui an.

Puțini dintre noi, cei care viețuim astăzi, am trăit acele cumplite vremi. Cei mai mulți le știm din auzite. Dar și unii și alții cunosc numai ceva, fragmentar, întîmplările dintr-un sat, dintr-un oraș de provincie.

Comemorarea din această jumătate de veac e un prilej ca să se alcătuiască tabloul întreg, cuprinzător, cu toate aspectele lui, a acelor răscoale. Și el se poate alcătui, mai impresionant chiar decît ștersele amintiri personale, din documentele de-atunci, din știrile publicate în ziare, din procesele verbale oficiale, din mărturii, ca și din toată literatura care s-a scris și care a strîns și turnat în imagini vii un întreg material de fapte reale.

Această vastă și variată cronică a timpului este singura care ne poate da o idee totală și cinstită a acelor mari și cutremurătoare evenimente. Și încă și acest material trebuie completat pentru ca tineretul de astăzi să înțeleagă stările de lucruri pe care ei nu le-au apucat, cu arătarea legilor și angajamentelor care încătușeau țărănimea pe vremea aceea, și cu mizeria cumplită, de neînchipuit azi, a țăranilor fără pămînt.

O asemenea lucrare, care să cuprindă mai multe volume și care într-adevăr să se poată intitula „1907", încă nu s-a alcătuit. Ea ar fi singura, pe măsura marii deznădejdi care a dus la răscoală și a marelui sacrificiu pe care țărănimea l-a făcut.

Materialul documentar și literatura lui 1907 sînt foarte bogate: dosare, broșuri, desene, picturi, romane, volume întregi de poezii.

Se știe că asasinii de la 1907, din ordinul regelui Carol I, au ars și nimicit cea mai mare parte a dosarelor. Așa fac toți criminalii. Aceasta e prima lor grijă: să steargă urmele crimelor. Dar e greu să ștergi totul. Au fost uciși atîția oameni. Mormintele lor n-au putut fi expediate la Palat, ca să le doseasca.

Și apoi, după aceea, după săvîrșirea marei crime, nimeni nu a putut pune călușul în gura poeților și scriitorilor care au urmat. Ei au scormonit țărîna patriei și au scos la lumină osemintele și arme. Crima a fost reconstituită în toate amănuntele ei. Se știu toți cei care au zăcut în închisoare ca instigatori, ca și toți cei care zac în pămînt. Se știu și satele pe care tunuri servite de feciori de țărani le-au ras de pe fața pămîntului cu bărbați, femei, cu copii cu tot. Au strigat parcă toți morții din morminte, și totul este azi cunoscut.

După 23 August 1944 s-a făcut dreptate.

Comemorarea de acum va pune la îndemîna tuturor, prin presă, broșuri și cărți, destul material pentru ca oricine să-și poată face o idee de urîțenia trecutului și fărădelegile lui. Aceasta era de neapărată trebuință. Căci prin sate au rămas puțini din cei care au trăit răscoala, și mulți au început să uite chiar exploatarea moșierească de dinainte și de după 1907. Țăranii mai tineri, deprinși cu tractoare, cu radio, cu electricitate, cu cămin cultural, cu biblioteci, cu belșugul pe care îl au de la gospodăriile colective, trebuie să știe cît au pătimit tații, bunicii și răzbunicii lor de-a lungul veacurilor, pentru a prețui mai bine vremea pe care ei au fericirea de a o trăi azi.

Această cunoaștere va da putință, prin comparație, să se măsoare drumul făcut de-atunci pînă astăzi în bunăstarea țărănimii și să se vadă într-adevăr cît de mult a ridicat nivelul de trai regimul de democrație populară. Și ea va întări hotărîrea țăranilor de a merge mai departe pe drumul colectivizării, singurul care poate asigura o producție tot mai sporită într-un stat socialist. Cunoașterea acestui trecut plin de sînge, de lacrimi și de mizerie va întări voința fiecărui țăran de a apăra din toate puterile cuceririle democratice. Răscoala din 1907 a izbucnit ca un act de disperare al flămînzilor. Ea n-a fost organizată. Clasa muncitoare, pe atunci puțin numeroasă, nu a condus acea mișcare, pe care s-a mulțumit, pe ici pe colo, doar să o ajute.

Firește că în aceste condiții răscoala nu a putut izbîndi. Lupta a fost prea inegală: de o parte armata stăpînirii cu puști automate, mitraliere și tunuri, și de altă parte oameni goi și flămînzi, cu coase, furci și topoare. Răscoala a fost înecată în sînge. Ea nu a adus atunci nici o palmă de pămînt mai mult țăranilor și nici un bot de mămăligă în plus.

Și totuși ea nu a fost zadarnică. Nici un om mort pentru libertate nu moare în zadar. Țăranii căzuți la 1907 s-au jertfit pentru libertate și pentru dreptate. Ei fac parte din șirul fără număr al eroilor care de-a lungul veacurilor, aici ca și aiurea, au murit în numele libertății.

Răscoala din 1907 a dovedit spiritul revoluționar al țăranilor și marea lor forță. Răscoala de la 1907 e o învățătură și un îndemn.

Să luăm aminte și la învățătură și să ascultăm și îndemnul pentru ca, oțeliți de ele, să mergem cu tărie înainte, pe calea democrației populare.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 8 MARTIE

Ziua de 8 Martie este întîmpinată cu frumoase succese în muncă și de către femeile care lucrează în agricultură. Din gospodăriile agricole de stat sînt trimise pe piețele orașelor tot mai multe produse agroalimentare peste plan. De la G.A.S. din Afumați, de exemplu, s-au trimis la oraș pînă la 20 februarie peste 100.000 ouă, mai mult de jumătate din planul trimestrial. La aceste realizări au contribuit printre altele Ana Avesalen, șefa sectorului avicol, deputată în Marea Adunare Națională, precum și Paraschiva Guță, Ioana Ivașcu, Ruxandra Dicu și altele, care aplicînd o nouă metodă de hrănire a păsărilor — metoda biotermică — s-au angajat ca pînă la sfîrșitul primului trimestru să dea de la păsările pe care le îngrijesc mai mult de 40.000 ouă peste plan.

Înfăptuiri însemnate în cinstea zilei de 8 Martie au și femeile de la G.A.S. Roșia. Planul la livrările de porci pe primul trimestru a fost îndeplinit încă de la 30 ianuarie, iar planul de lapte pe luna februarie a fost realizat cu 10 zile mai devreme. Pînă la sfîrșitul lunii februarie femeile din G.A.S. Roșia au obținut de la vacile pe care le îngrijesc 7.160 litri de lapte peste plan. S-au evidențiat mulgătoarele Eugenia Baroană, Cristina Podoș, Profira Botan, Victoria Răduceanu.

Statul se îngrijește neconteniț de crearea unor condiții cît mai bune de viață și de muncă femeilor din agricultură. Anul trecut femei din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri au primit ajutoare de naștere în valoare de 385.000 lei, iar numeroase femei au beneficiat și de ajutorul de 4.000.000 lei acordat sub diferite forme tuturor celor care lucrează în unitățile agricole de stat.

Femeile care lucrează în agricultură duc și o viață culturală tot mai bogată. Multe activează în cele 121 cercuri literare, 119 echipe teatrale, 158 echipe de dansuri, 126 coruri și 207 brigăzi artistice de agitație, frecventează cluburile și bibliotecile din G.A.S.-uri și S.M.T.-uri.

Muncă rodnică pe ogoarele patriei

Pe scurt

• Invățînd din experiența anilor trecuți că executînd lucrările la timp și în bune condiții pot obține recolte bogate la ha, țăranii muncitori din comuna Turda și Clicioara, raionul Făget, au început executarea arăturilor necesare însămînțărilor de primăvară.

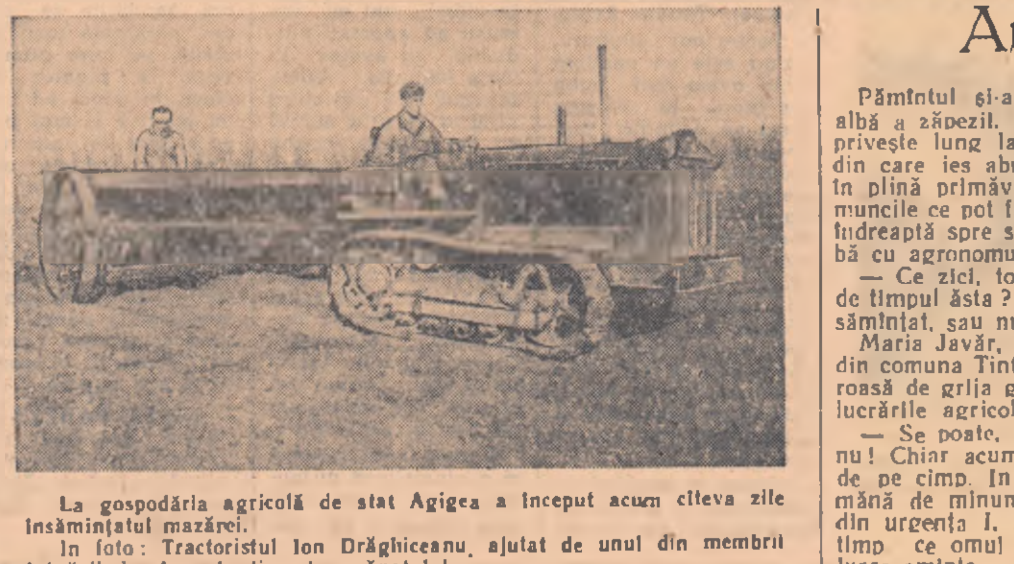
Primii care au ieșit la arat au fost țăranii muncitori Lupulescu Vasile, Rădulescu Virgil, etc.

BADESCU PETRE
corespondent

★

• Avînd tractoarele și mașinile agricole reparate mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Fetești au început zilele trecute arăturile de primăvară. Numai în două zile harnicii tractoriști au arat 150 de ha, fruntași fiind tractoriștii Petcovici Tudor și Dragomir Filaret.

ROSCA GHEORGHE
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Agigea a început acum cîteva zile însămînțatul mazărei.

In foto: Tractoristul Ion Drăghiceanu, ajutat de unul din membrii brigăzii de cîmp, în timpul semănatului.

Ară și însămînțează

Folosind timpul prielnic, țăranii muncitori din numeroase sate și comune ale raionului Giurgiu au început lucrările agricole de primăvară. Pînă în seara zilei de 26 februarie în acest raion au fost însămînțate 480 ha și s-au făcut arături pe 1252 ha.

Printre cei mai harnici au fost membrii gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Frătești care au reușit să însămînțeze în scurt timp 44 ha, țăranii muncitori din comuna Daia care au însămînțat 82 ha și cei din comuna Stănești care au făcut însămînțări pe 42 ha.

La arături, fruntașe sînt comunele Băneasa unde au fost ogorite 450 ha și Gostinu unde s-au arat 200 ha.

Au ieșit la însămînțat

Pămîntul și-a dezbrăcat mantia albă a zăpezii. Gheorghe Cristea privește lung la ogoarele reavăne, din care ies aburi de parcă am fi în plină primăvară. Cu gîndul la muncile ce pot fi făcute acum, el se îndreaptă spre sfat, să stea de vorbă cu agronomul comunei.

— Ce zici, tovarășă tehniciană, de timpul ăsta? Se poate ieși la însămînțat, sau nu? i s-a adresat el.

Maria Javăr, tehniciana agronom din comuna Tintești, se arătă bucuroasă de grija gospodarului față de lucrările agricole de primăvară:

— Se poate, nene Cristea, de ce nu! Chiar acum mă întorsei și eu de pe cîmp. In așa vreme se seamănă de minune orzul și culturile din urgența I, i-a explicat ea, în timp ce omul nostru asculta cu luare aminte.

Mulțumit de răspunsul Mariei Javăr, Gheorghe Cristea plecă apoi spre casă, hotărît ca a doua zi să iasă la însămînțatul orzului. Merse ce merse și se opri din drum, strigînd la vecinul său Ștefan Nicolae cu care se înțelesese mai dinainte să se ajute la muncile de însămînțări:

— Măi, Nicolae. Dă-te mai încoa. Știi că putem ieși la însămînțat? Imi spuse tovarășa tehniciană, așa că vino la mine să pregătim orzul ăla...

A doua zi, Gheorghe Cristea și Ștefan Nicolae grăpau de zor ogorul făcut astă-toamnă. Se ajutau amîndoi: cel dintîi pusese boii, iar celălalt pusese grapa. In două zile, amîndoi au însămînțat 3 pogoane cu orz. Au fost primii din sat.

Despre lucrul acesta vorbeau oamenii din comună:

— Ai auzit? Gheorghe Cristea și Ștefan Nicolae au și însămînțat orzul. Nu-i prea devreme, soro? zicea Maria lui Vasile Niculae.

— Nu-i, bre tață Mario, răspundea Florica lui Istrate, încredințînd pe vecina ei că tehniciana Maria Javăr îndemnase și pe bărbatul ei și pe alți gospodari să iasă la însămînțat.

Pe hotarul comunei Tintești-Ploești se ara și însămînța de zor. Pînă acum au fost însămînțate cu orz vreo 20 de hectare.

GH. ROȘU

După 8 ani, la Berveni

Mînată de unele treburi, am poposit iar, mai zilele trecute, în satul Berveni din raionul Carei, regiunea Baia Mare. In urmă cu cîțiva ani am mai fost pe aici de cîteva ori. De astă-dată însă am avut simțămîntul ciudat că aceste locuri îmi sînt necunoscute. Bervenii este un sat în continuă transformare, care pare că e prins în lupta pentru cucerirea mîndrei denumiri de oraș. Străzi largi — multe cu trotuarele pietruite — țin locul ulițelor vechi, magazine frumoase, bine aprovizionate, au apărut ici-colo. Casele noi, construite din cărămidă și acoperite cu țiglă, îți atrag privirea și te fac să înțelegi ușor că și aici, ca și în celelalte sate ale patriei, și-a făcut loc bunăstarea. Discutînd despre aceasta cu tov. Alexandru Balogh, brigadier fruntaș în gospodăria agricolă colectivă de aici, el mi-a spus:

— Intr-adevăr, în comuna noastră ducem un trai îmbelșugat, căci sîntem cu toții membri ai gospodăriei colective. Fiecare dintre noi are în medie un venit anual — în bani și produse — de cel puțin 20.000 de lei. Firește că, avînd un astfel de cîștig, multora le-a dat mîna să-și clădească case noi, șuri, pătule etc. Și eu mi-am clădit anul trecut o casă nouă, frumoasă și încăpătoare — mi-a spus el mai departe — iar o dată cu mine și-au construit case noi și vecinii mei Alexandru Bereczki, Ludovik Veg și Iuliu Bereczki. Patru case noi în timp de un an au fost zidite numai pe ulița noastră. In aproape opt ani, de cînd noi, cei din Berveni, ne-am făcut colectivă, s-au construit peste 300 de case. Satul nostru s-a mărit cu două străzi noi.

Și astfel, tov. A. Balogh a început să-mi povestească cu multă însuflețire cum, datorită veniturilor mari pe care le dobîndesc de cînd își lucrează împreună ogoarele, cît și faptului că în gospodăria lor colectivă s-au dezvoltat și multe ramuri anexe ca: tîmplăria, cărămidăria, fierăria, colectiviștii au putut să construiască un spital, o casă de nașteri și un dispensar.

— Acum, cînd unul dintre noi se îmbolnăvește nu mai este nevoie să-l ducem tocmai la Carei, la doctor. Avem aici în sat doctori buni.

Tot în acești ani în satul Berveni s-a ridicat și o uzină electrică, în care au fost instalate două motoare.

— Multă bucurie a fost în comuna noastră cînd în casă și pe ulițe au început să ardă becurile electrice, mi-a spus el apoi. „De acum am terminat cu lămpile de petrol, ne vom putea lua aparate de radio, iar gospodinelor noastre le va fi mult mai ușor să folosească mașinile de călcat electrice în locul celei cu cărbuni", spuneau oamenii veseli.

Au mai fost și alte fapte, poate mărunte, dar care au înfrumusețat mult viața de zi cu zi a oamenilor din Berveni. A devenit un lucru obișnuit pentru ei vizionarea unui film. Pentru asta nu se duc la oraș, nici nu așteaptă să sosească, cînd le-o veni rîndul, caravana cinematografică. Au acum cinematograful lor aici în sat. Și-au organizat la căminul cultural și brigada artistică de agitație și echipă de teatru. Ba, mai mult, au și o fanfară compusă din 24 de persoane. La serbările, șezătorile sau celelalte manifestații culturale ce au loc duminica și în zilele de sărbătoare participă din ce în ce tot mai mulți oameni. Localul căminului cultural a devenit acum neîncăpător. Dar nu-i nimic. Locuitorii din Berveni s-au hotărît să înceapă încă în anul acesta construirea unui nou cămin cultural.

Cei care au cunoscut și altă dată Bervenii, dacă poposesc azi din nou în această comună, își dau seama imediat că oamenii de aici și-au putut croi o astfel de viață numai unindu-se, muncind pămîntul în comun, ajutîndu-se unul cu altul. Satul Berveni își schimbă zi de zi înfățișarea.

Ceea ce am văzut acolo zilele trecute este însă numai începutul, prima filă dintr-o istorie minunată pe care și-o scriu cu vrednicie și pricepere colectiviștii din Berveni. S-a statornicit la ei belșugul, oamenii au pornit pe drumul bunăstării și n-or fi stavile care să-i poată opri în drum.

E. VASILIU

ÎNAINTE DE TERMEN

In ziua de 25 februarie a. c. gospodăria agricolă de stat „Vasile Roaită" din regiunea Bacău și-a îndeplinit pe trimestrul I planul de livrare al laptelui de vacă și ouălor.

Succese și mai deosebite a dobîndit în această direcție gospodăria agricolă de stat „Zvoriștea" din regiunea Suceava. Pînă la aceeași dată, gospodăria își depășise planul de producție pe primul trimestru, cu 2 la sută la laptele de vacă, cu 1 la sută la grăsuni și cu 65 la sută la carne.

„MAI ESTE TIMP"...

26 februarie; secția agricolă a raionului Codlea, regiunea Stalin. Ca de obicei, forfotă mare: ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, cadastrali, funcționari. Vreo 15—20 la număr. Unii cercetează dosare, alții întocmesc situații sau planuri, transmit sau primesc comunicări telefonice din teren... La fiecare masă se „muncește" intens. Și cînd îi vezi pe oameni cum „zoresc" tare greu îți vine să-i deranjezi...

Mi-am luat totuși „inima în dinți" și m-am apropiat de masa tov. ing. Iorgu Marcarovici, agronomul șef al secției, care tocmai studia o hartă a raionului. Dorind să aflu care este stadiul pregătirilor pentru campania de primăvară, l-am întrebat:

— După cîte știți, potrivit indicațiilor Ministerului Agriculturii, la data de 20 februarie pregătirile pentru muncile agricole de primăvară trebuiau încheiate. In raionul Codlea care este situația în această privință?

— Aa, stăm bine! Mai avem de reparat doar vreo 100 de pluguri, vreo 40 de semănători și ceva grape. Nimica toată, nu-i așa?

— Nu-i prea bine, obiectai. Ce se înțelege aci, la secția agricolă, prin „nimica toată", de vreme ce mai sînt de reparat atîtea mașini și unelte?

— Să vedeți cum stă chestiunea, îmi spune tov. Marcarovici. Noi pe... plan local, am dat o altă „hotărîre" prin care am prelungit perioada de reparații cu încă... 5 zile.

— Dar și cu această prelungire utilajul tot n-a fost complet reparat, mai îndrăznii eu.

— Nici o grijă, tovarășe, nu-i prilej de zor. Timp mai este destul. Că pe aici, pe la noi, muncile de primăvară încep mai intens încolo, prin aprilie, răspunse cît se poate de calm inginerul Marcarovici.

Folosii un ultim argument spre a-l trezi la realitate pe șeful secției agricole:

— Totuși țăranii muncitori din multe comune, cum sînt Hăghig, Măieruș și altele au și început arăturile și însămînțările...

— Așa e. Dar sînt lucrări sporadice, nu se lucrează încă în „masă"...

Șeful secției agricole continua să cerceteze harta din față. Il mai întrebai:

— Ce ne-ați putea spune despre funcționarea centrelor de triorat și selecționat din comunele raionului Codlea?

— Centrele de... triorat? Pare-mi-se că ar fi vreo 54 sau... 58. Da, da, sigur 58. De funcțional după cîte știu „merg" unele din ele. Cîte însă nu pot spune... Iar semințe curățate să tot avem vreo 400—450 tone, din circa 2.200 tone cîte ne trebuie. Dacă m-ați fi întrebat de „soarta" semințelor ceva mai devreme, aș fi putut răspunde mai precis... Că se aflau pe aci și vreo 2—3 tehnicieni de la punctele agricole...

...Plecînd de la secția agricolă a raionului mă gîndeam: desigur, tov. inginer Marcarovici s-o fi mulțumind cu starea de lucruri prezentă. Oamenii muncii din acest raion însă nu. De aceea ei ar dori ca la secția agricolă să se facă mai puțină scriptologie și mai multă îndrumare practică în teren, astfel ca în cel mai scurt timp pregătirile pentru primăvară să fie terminate și în acest raion pentru a se începe cu toate forțele munca pe ogoare.

GH. BACIU

Pe scena teatrului

Cortina s-a ridicat... Iată-ne în casa unui țăran muncitor. Doi agitatori din sat stau de vorbă cu el spre a-l convinge să intre în întovărășire. Nu e treabă prea ușoară. Omul se hotărăște greu să înceapă altă viață, mai cu seamă că nevasta-sa se pune de-a curmezișul. Discuțiile sînt aprinse. Artiștii se mișcă pe scenă firesc, vorbesc natural. Au cucerit atenția spectatorilor.

Nu sînt artiștii ai Teatrului de Stat din Bacău care, într-adevăr, dau deseori reprezentații pe această scenă. Sînt tineri artiști amatori din comuna Corbeasca, raionul Adjud.

Timp de 6 zile, pe scena Teatrului din Piatra Neamț s-au perindat numeroase echipe de teatru, nenumărați recitatori și cititori artistici — reprezentanții diferitelor raioane la faza regională a celui de al patrulea concurs al echipelor de teatru, recitatorilor și cititorilor artistici. La acest concurs au participat în regiunea Bacău peste 300 de cămine culturale.

Sprijiniți de artiștii Teatrului de Stat din Bacău, de Casa de creație din regiune și mai cu seamă de cele 3 studiouri ale artistului amator, artiștii amatori de la sate s-au prezentat la concurs pregătiți, cu un repertoriu bine ales.

Au fost aplaudați cu multă căldură colectivista Elena Hazu din Chetriș în rolul Mariei din „Rățoiala", cititorul artistic Vasile Paiu din comuna Florești, învățătoarea Elena Baman din Dărmănești, care a interpretat cu deosebit talent rolul babei din piesa „Bărbatul fără opinci".

S-a bucurat de o deosebită apreciere colectivul teatrului de păpuși din comuna Tg. Mureș care a prezentat „Fata moșului și-a babei", dramatizare a educatoarei Irina Ganea, după cunoscutul basm al lui Ion Creangă.

Colectivul casei raionale de cultură din Moinești a obținut premiul I pentru prezentarea piesei „Omul care a văzut moartea" de V. Eftimiu, iar dintre căminele culturale premiul I a revenit echipei de teatru a căminului cultural din Valea Seacă, care a prezentat piesa „Bărbatul fără opinci" de Mihail Leonard.

Premiul I l-a cîștigat și recitatoarea Mărgărita Lupescu de la căminul cultural din Chetriș, raionul Bacău. Premiile II și III au revenit caselor raionale de cultură Piatra Neamț și Tg. Neamț, precum și căminelor culturale din Chetriș și Dărmănești.

După bine meritatul succes obținut la faza regională, artiștii amatori au pornit spre satele lor hotărîți să-și perfecționeze măiestria artistică, să bucure cu spectacolele lor pe țăranii muncitori, spectatorii lor obișnuiți.

50 de ani de la răscoalele țărănești din 1907

Dijma

Erau legați cu mîinile la spate.
Cămășile pe ei erau bălțate
De sîngele țîșnit sub lovituri.
În piele sîngerînde crăpături..
Cămășile, ca scoarțele-ntărite,
Abia se mai țineau în cusături
Și ochii le căzuseră-n orbite

Erau legați cu mîinile la spate.
Treizeci erau, aduși din două sate.
Era-ntre ei și un bătrîn în sală.
Purtase barbă albă în răscoală.
Acum îi este barba încîlcită
Și-n sîngele revoltei înroșită.

Cînd a intrat în sală domn' prefect
Și-a ridicat bătrînul trupul drept.
Tăcerea-i grea. Prefectu-n-tîi se plimbă..
Cuvintele i se lipesc pe limbă.
Și țipă-apoi: „Tîlharilor, vorbiți"!
Un ofițer șoptește: „s'îmblînziți..
Acum răscoala le-a ieșit prin piele.
Or ține minte plumbul vînei mele.."
— „Plecați acasă, zise temnicerul,
Să vă rugați și s-ascultați boierul.
Să-i cereți învoială și-mpăcare"..

Clăcașii tac. Bătrînul doar tresare:
— „Ne-ați dijmuit, boieri, din buni, străbuni,
Și am răbdat, că fost-am proști și buni".
Apoi ridică glasul tremurat:
„Boierilor, prea crud v-ați supărat
Că-n viața noastră grea și blestemată
V-am dijmuit și noi numai o dată...
Eu am să mor, că m-ați secat în chin,
Dar vin nepoții, strănepoții vin,
Și-a doua dijmuire cînd va-ncepe
Vă va zdrobi sub pumnu-i ca pe cepe!"

FLORIAN SAIOC

AUREL JIQUIDE — Din ciclul „1907"

Răspundem la întrebările cititorilor

În ultima vreme la redacția noastră sosesc scrisori în care ni se cer lămuriri cu privire la cultura diferitelor plante, folosirea îngrășămintelor, combaterea dăunătorilor etc. De pildă, țăranii muncitori Emilian Borceanu din comuna Crețeni, raionul Drăgășani și Constantin Toma din comuna Cocu, raionul Vedea, regiunea Pitești, ne întreabă cum trebuie folosite îngrășămintele la grîul de toamnă, la porumb și viță de vie. Țăranul muncitor Gheorghe Dumitrache din comuna Cădurești, raionul Costești, vrea să afle cum pot fi ferite culturile agricole de pagubele ce le pricinuiește coropișnița.

Sîntem bucuroși de primirea acestor scrisori și vom răspunde, pe rînd, la întrebările puse. În acest număr publicăm răspunsul dat de tov. ing. M. NICOLAESCU, din Ministerul Agriculturii, la întrebările privind folosirea îngrășămintelor.

Cum se aplică îngrășămintele la grîul de toamnă

Datorită condițiilor grele în care s-au executat însămînțările în toamna anului trecut, plantele de grîu de toamnă sînt în general mici și neînfrățite. Acest lucru nu trebuie să ne îngrijoreze prea mult deoarece putem veni în ajutorul semănăturilor prin aplicarea îngrășămintelor suplimentare.

Pentru a ajuta plantele să se dezvolte bine și să dea rod bogat este bine să se împrăștie pe semănăturile de grîu de toamnă îngrășăminte ce conțin azot: azotatul de amoniu, azotat de sodiu, mustul de gunoi, mraniță, gunoi de păsări etc.

Aceste îngrășăminte trebuie aplicate primăvara cît mai devreme, de îndată ce s-a topit zăpada sau cînd pe semănături mai există petece de zăpadă. Dacă se împrăștie pe semănături după ce terenul s-a uscat, iar în regiunea respectivă cad ploi puține, îngrășămintele suplimentare vor fi folosite în mai mică măsură de către plante.

Pentru îngrășarea suplimentară a plantelor de grîu de toamnă de pe un hectar se folosește o cantitate de 80-100 kg azotat de amoniu. În lipsa acestui îngrășămînt se vor da 1500-2000 litri de must de grajd care se subțiază cu 2-3 părți de apă. De asemenea se mai poate folosi 200-400 kg gunoi de păsări, 4000-5000 kg de mraniță sau 300-400 kg de cenușă la ha.

Îngrășămintele lichide se împrăștie cu o saca amenajată în acest scop.

Folosirea îngrășămintelor la porumb

Pentru porumb, este bine să se îngrașe terenul cu gunoi de grajd, ce se îngroapă sub brazdă o dată cu arătura adîncă de toamnă, sau cu arătura de primăvară acolo unde nu s-au putut face ogoare de toamnă. În cazul cînd nu s-a gunoit terenul, este bine ca în primăvară să se folosească îngrășăminte chimice: 100 kg de superfosfat și 100-120 kg de azotat de amoniu la fiecare ha. Superfosfatul se dă pe rînd o dată cu semănatul, iar azotatul de amoniu se împrăștie pe teren cînd plantele au 7-8 frunze.

Se mai pot folosi la hectar 4-500 kg gunoi de păsări și 3000-4000 kg de must de grajd (după ce a fost subțiat cu apă) în amestec cu 100 kg superfosfat.

Îngrășarea viilor altoite

Pentru îngrășarea viilor se pot folosi: gunoi de grajd, gunoiul de păsări și îngrășăminte chimice.

Gunoiul de grajd se recomandă să fie administrat toamna o dată la 3-4 ani și în cantitate de 20-25 tone la hectar. Tot toamna este bine să se dea îngrășăminte chimice care conțin fosfor și potasiu: superfosfat 300-500 kg la ha și sare potasică 120-240 kg la ha.

Primăvara pînă la începerea vegetației se aplică azotat de amoniu în cantitate de 200-300 kg la ha.

Îngrășămintele chimice, spre deosebire de gunoiul de grajd, se aplică la această cultură în fiecare an.

Întrucît aplicarea îngrășămintelor trebuie să se facă potrivit condițiilor locale, este bine ca pentru lămuriri suplimentare țăranii muncitori să se adreseze organelor agricole locale.

Știați că...

...se obțin îngrășăminte chimice din aer?

După cercetări îndelungate, oamenii de știință au găsit că aerul nu este un corp simplu, ci un amestec format din următoarele gaze: azot, oxigen, gaze rare (argon, neon, cripton, heliu). În afară de acestea, în aer se mai găsesc vapori de apă și pulbere.

Oamenii de știință nu s-au mulțumit să afle doar din ce este alcătuit aerul. Ei au găsit pentru fiecare din gazele care îl formează întrebuințări folositoare. Astfel, s-a ajuns la folosirea azotului din aer la fabricarea îngrășămintelor chimice (azotate). După mai multe încercări, ei au combinat azotul din aer cu hidrogenul la temperatură și presiune înaltă, obținînd amoniacul, un gaz cu miros înțepător. Acest gaz, în anumite condiții, se transformă în lichid și prin combinarea lui cu diferite substanțe chimice dă sulfatul și fosfatul de amoniu, îngrășăminte agricole foarte importante.

...în zona ghețurilor veșnice se cultivă legume și zarzavaturi?

În regiunea Kolimsk, situată în extremul nord al Uniunii Sovietice, se cultivă în prezent cartofi, morcovi, varză, ceapă și multe alte plante iubitoare de căldură cum sînt castraveții și roșiile. Sute de locuitori ai centrelor populate de dincolo de cercul polar au grădini de legume și zarzavaturi. Mihail Konjkov, locuitor din satul Seinclan, unul din pionierii legumiculturii din zona ghețurilor veșnice, a cultivat în 1953 în grădina sa 29 de varietăți de plante legumicole și bostănoase.

Roșiile le cultivă în cîmp deschis, precum și în straturi încălzite. Konjkov a început să cultive și ardei, porumb, mac și usturoi

Satul Iiujnii este situat în partea cea mai de nord a peninsulei Ciukoțk, la o distanță de 50 km. de coasta Oceanului Înghețat de Nord. Din 1954, Elena Ciunosova, care locuiește în acest sat, obține în grădina sa o recoltă bogată de zarzavat. Ciunosova a reușit de asemenea să cultive salată, ridichi, ceapă, mac și mărar.

Aceste frumoase rezultate, obținute în locuri unde pînă nu de mult nici nu se auzea de legume, au fost posibile prin selecționarea și cultivarea de soiuri rezistente la frig, prin folosirea serelor și a unor sisteme speciale de încălzire a solului.

A APĂRUT

Săptămîna cărții la sate

Cartea agrotehnică m-a învățat să-mi lucrez mai bine ogorul

Mi-aduc aminte, de parcă ar fi fost ieri. Era în iarna anului 1953. La căminul cultural din comuna noastră se ținuse o conferință despre cultivarea și îngrijirea viței de vie. Eu n-aveam vie, dar conferința era atît de interesantă, încît am ascultat-o cu mare atenție. Ba, la sfîrșit, l-am rugat pe conferențiar să-mi mai dea și cîteva explicații. Omul mi le-a dat și mi-a recomandat să citesc și o carte despre viticultură. Am trecut chiar atunci împreună pe la bibliotecă și am luat cartea. Era scrisă de un inginer, Teodor Bejan.

Pentru noi, plugarii, iarna este un anotimp cînd avem mai puțin de lucru. În vremea asta ne ocupăm mai mult de treburi gospodărești, pe care le facem deobicei dimineața. În rest, avem timp berechet. Așa se face că în mai puțin de două săptămîni eu am și terminat de citit cartea. Am dus-o înapoi și am luat alta. Apoi alta și alta. Am devenit, cum se spune, un cititor permanent al bibliotecii. Și nu-mi pare rău.

Citind și recitind unele cărți și broșuri agrotehnice am căpătat foarte multe cunoștințe în ale plugăritului. De pildă, m-am dumerit de ce e mai bun ogorul de toamnă decît cel de primăvară, de ce în regiunea noastră porumbului îi priește mai bine prășitul decît răzlițatul și mușuroitul și cîte altele. Așa a trecut un an, doi, trei. Învățam mereu lucruri noi, iar pe măsură ce le învățam le aplicam în practică pe propriul meu ogor. La aceasta m-a ajutat foarte mult și inginerul agronom Teodor Rusu, care lucra la punctul agricol din comuna noastră. Datorită acestui lucru, în ultimii ani eu am reușit să sporesc producția la hectar la toate culturile. Astfel, în anul 1955 am cules 2.000 kg de grîu și 2500 kg de porumb boabe la ha. Chiar în anul 1956, an secetos și neprielnic pentru agricultură, eu am obținut cu 400—500 kg de grîu și porumb mai mult la ha decît alde Ionel Drăghici, Stancu Dumitrescu, Alexandru Oprescu și alți vecini de-ai mei, care lucrează încă după cum au apucat din bătrîni.

Cartea agrotehnică m-a ajutat însă nu numai să-mi lucrez mai bine ogorul și să obțin recolte bogate de cereale. Datorită învățăturilor căpătate, eu am început să mă ocup și de viticultură, albinărit și grădinărie. Acum doi ani am plantat 8 ari cu viță de vie și, după cum s-au dezvoltat plantele în toamna aceasta mă voi putea bucura de un rod bogat de struguri și vin. Tot atunci am făcut și patru stupi sistematici, de pe urma cărora mă aleg cu miere destulă pentru nevoile casei. În ce privește legumele și zarzavaturile trebuincioase, mi-am meșterit o răsadniță. În timpul iernii eu cresc aci răsadurile de ardei, pătlăgele roșii și altele, pe care primăvara le plantez în cîmp. În acest fel obțin legume și mai bune și mai de timpuriu.

În anul acesta am de gînd să aplic și alte reguli dintre cele pe care le-am învățat. Bunăoară, porumbului îi voi face și polenizarea artificială suplimentară. În acest fel gîndesc că voi reuși să dobîndesc o recoltă și mai bogată.

PAVEL RABEZA
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Zimbreasca, raionul Roșiori de Vede

Cărți apărute:

Oamenii muncii de la sate au astăzi la îndemînă tot mai multe cărți literare și agrotehnice. Numai în anul 1956 au fost tipărite pentru sate 358 de titluri de cărți într-un tiraj de 3.980.700 exemplare.

Publicăm mai jos ultimele cărți apărute pentru oamenii muncii de la sate.

COLECȚIA „BIBLIOTECA ȚĂRANULUI MUNCITOR
- REMUS LUCA: Liniștea ierbii (roman), 424 pag. — 4,65 lei
- V. OVECICHIN: Schițe și nuvele 440 pag. — 5,85 lei
- V. EM. GALAN: Vecinii (povestiri), 288 pag — 4,30 lei

COLECȚIA „BIBLIOTECA ALBINA"
- M. SADOVEANU: Fîntîna tinereții (povești), 160 pag. 1,70 lei
- DUMITRU MIRCEA: Povestiri, 160 pag. 1,40 lei
- MARIN PREDA: Ferestre întunecate (povestire), 88 pag. 1 leu.

COLECȚIA „BIBLIOTECA AGRICOLĂ"
- I. BUCICĂ: Potcovitul, 112 pag 2,20 lei
- P. VARGA: Cultura lucernei, 88 pag. — 0,95 lei.
- P. STĂNCULESCU: Lucrările pregătitoare pentru însămînțările de primăvară, 48 pag. — 0,55 lei
- GH. BÎLTEANU: Îngrijirea semănăturilor de toamnă, 32 pag. — 0,45 lei.
- N. ZAMFIRESCU: Cum putem obține recolte bogate de porumb, 64 pag. — 0,75 lei
- N. BARBU: Gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic", 88 pag. — 1 leu

Țăranul întovărășit Constantin Năstase din satul Popeni, raionul Bîrlad, a contractat zilele trecute un porc de 160 kg cu predare în luna august a.c.

În foto: Constantin Năstase semnînd contractul.

Tîrgurile de primăvară

Din luna martie începe desfășurarea tradiționalelor tîrguri de primăvară care vor fi în acest an mai numeroase ca în anii trecuți. De pe acum a început amenajarea lor în principalele orașe și centre muncitorești din țară.

Bîlciurile de primăvară vor avea loc la Oradea — la 4 martie, la Iași — 10 martie, la Timișoara — 14 martie, la Orașul Stalin — 21 martie, la Arad — 22 martie, la Cluj — 24 martie, la Moinești — 23 aprilie, la Sf. Gheorghe — 27 aprilie etc. Cunoscutele tîrguri de animale, organizate mai ales primăvara, vor avea loc la Tescani, regiunea Bacău, la 25 martie, la Mediaș, regiunea Stalin, la 4 martie și 10 aprilie, la Sighișoara la 13 martie și 30 aprilie.

Locurile unde se desfășoară tîrgurile de primăvară sînt amenajate din vreme cu gherete, tarabe, magazii pentru desfacerea și păstrarea produselor etc. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, țăranii muncitori întovărășiți și producătorii individuali vor desface în aceste tîrguri o mare varietate de produse agro-alimentare. La rîndul lor, unitățile comerțului socialist vor pune la dispoziția țăranilor muncitori mărfuri industriale specifice consumului sătesc. Producătorii agricoli vor putea să-și valorifice în tîrguri surplusul lor de produse fie direct consumatorilor, fie întreprinderilor de achiziții și contractări „Recolta", sau unităților cooperației de consum, la prețuri de înțelegere. În acest scop în tîrguri se vor amenaja centre speciale pentru achiziționarea produselor agricole necesare creării fondului central al statului.

Foileton

Cronică despre o rea chibzuire

Îndeamnă-te, frate cetitorule, a citi aiastă seamă de cuvinte, ce pînă acum în letopisețe n-au fost scrise, ci doar vorovite din gură în gură de oamenii de prin Buchinul Timișoarei.

Pornit-am într-al nostru văleat 1957 pre valea Timișului în jos și poposit-am în Buchin, lîngă zidurile unei cetăți învechite, cu mușchi și mohoare crescute printre creneluri. Și-am întrebat de pre a cui vremuiri este rămasă aiastă cetate?

— De pe vremea lui Petru, spus-a un sătean.

— Petru cel Mare?

— Nu. Petru Oprea, care-i la noi aci în sat vel logofăt de-i zice președinte. Dumnealui au făcut aci, la noi, taman ca muerea lenevoasă din poveste.

Cică a fost odată, într-un sat, o muere vrednică de-o scotea gunoiul afară din casă. Avea ca straie pe ea o singură cămeșă, treanță pe care n-o lăia în albie niciciînd și era neagră, potlog. Cînd s-a înturnat într-o zi bărbatul de la tîrg ea a zărit la subțioara lui din depărtare ceva albitură și-a crezut că-i aduce altă cămeșă. A scos repede pe cea veche și pradă flăcărilor a aruncat-o. Dar bărbatul nu cămeșă adusese de la tîrg, ci gîscă. Și-așa muerea lenevoasă și nesocotită a rămas din înșelăciunea ochiului și pripeala gîndului fără cămeșă, doar în pielea de pre ea, precum Eva.

Întocmai giudecat-au în Buchin și vel logofătul Petru, care după a lui rea chibzuire au dat poruncă a desfacere și mistuire, adică a demola vechea zidire de școală din Buchin înainte ca altă nouă într-al ei loc a înălța. Și cînd s-au ridicat norodul mînios că n-or mai avea copiii școală în Buchin, dumnealui le-au făcut făgadă că chiar în acel văleat, adică una mie nouă sute cincizeci și trei, școală nouă în sat or zidi.

Și rămas-au oamenii mari din Buchin doar cu făgadă, iară pe zapisurile și pergamentele de le zicea „planuri de construcție a școlii" din Buchin praful uităciunii și obicinuințele cantălărești, adică birocratismul, s-au așternut.

Și-abia într-un tîrziu cînd norodul Buchinului s-au ridicat din nou cerînd școală, răspuns-a vel logofătul Oprea că venit-a de la divanul puterii de-i zice raion zapis de îngăduire, adică aprobare, ca din banii strînși prin proprie impunere să facă lăcaș însă nu pentru școală, ci pentru alt așezămînt de lumină și cultură, de se cheamă cămin cultural.

— Cheme-se cum s-o chema, au strigat sătenii, numai să-l avem.

Și în văleatul una mie nouă sute cincizeci și șase pornit-au meșteri iscusiți a înălța luminosul lăcaș și norodul cu bună vrere agiutor au dat. Cînd se bucurau sătenii sculatu-s-a tot el, înscăunatul Petru, pentru a iscodi niscaiva bețe în roate spre zădărnicirea aiastei înfăptuiri.

Venit-au într-o zi Petru la meșterii ziditori, după ce mai întîi se veselise cu lumeasca băutură de-i zice „maică rămîi cu bine", sau „adio mamă", și-au zis că nu-i place zidirea, că prea sînt mici încăperile luate fiecare în parte și n-are loc de întoarcere în ele. Și dacă au răspuns meșterii că ei zidesc după cum îi slova înscrisă în pergamentul ce se cheamă plan, el a spus că-i mai bun planul ce-i înscris în a lui chibzuire. Și apoi au prins el, prea cuviosul înscăunat Petru, a rosti către meșteri spurcăciuni șerbăunice, într-atît că și văile adînci răsunau și se rușinau. Și-au oprit lucrările după al său bun plac. Oh, sărac lăcaș, ce sorți de viață ți-au căzut!

Iară toamna dacă au venit, s-au pornit ploi, au bătut vînturile și s-au așternut negreața peste zidurile ce luni după luni se coscoveau.

Apoi isprăvnicei fără de cinste, adică pungași, au luat din multa lor bunătate și griluire materialele de zidire a lăcașului și le-au adăpostit în propriile lor ogrăzi uitînd a le mai înturna.

Aiesta-i letopisețul așezămîntului de cultură din Buchin, drept care l-am supus înțeleptului tău giudeț, cetitorule! Și să grăiești dacă e drept: ori pe Petru din scaun a-l coborî, ori lăcașul grabnic spre lumină a-l sui.

CRONICAR
(după o corespondență de I. MIELUȚ)

Pe urmele corespondențelor publicate

Familiuța și... indescifrabilii

În nr. 291 al ziarului nostru am publicat foiletonul „Sticla de lampă și... familiuța". Pornind de la faptul că Ana Ignătescu, gestionara cooperativei din Pîrhăuți, raionul Suceava, vinde sticlele de lampă cu suprapreț, arătam că toate încercările de a reclama cazul s-au încurcat în ițele... familiuței: Gafencu Grigore, contabilul sfatului popular Pîrhăuți, este unchiul gestionarei; agentul fiscal Boghianu Vasile este tatăl lui Boghianu Gheorghe, secretarul sfatului popular; referentul cu starea civilă, Ot Ilie, rudă cu ei; și — colac peste pupăză — Constantin Hodoroabă, președintele sfatului popular, rudă cu toți aceștia și... cu gestionara „îndulcită" la suprapreturi.

Sfatul popular raional Suceava, rugat fiind să răspundă sezisării noastre, iată ce ne-a scris:

„La adresa dvs. nr. 21 din 8 februarie 1957, în legătură cu materialul critic apărut în ziarul dvs. nr. 291 din 8 februarie 1957 „Sticla de lampă și... familiuța", vă comunicăm că în urma cercetărilor a fost confirmat că într-adevăr agentul fiscal Boghianu Vasile este tatăl lui Boghianu Gheorghe, secretarul sfatului; restul referenților sînt rude între ei, însă nu atît de apropiate. Pentru președinte: (ss) Indescifrabil. Pentru secretar: (ss) Indescifrabil".

„Curat răspuns formal!", ar fi spus Caragiale. Dar s-o luăm pe îndelete:

Mai întîi, noi n-am întrebat dacă rubedeniile sînt chiar „atît de apropiate", sau... „ceva mai de departe", ci dacă sînt rude sau nu, ca să știm cum stăm cu... familiuța. Apoi, nu înțelegem de ce, dacă președintele sfatului popular raional Suceava fiind probabil prea aglomerat cu lucrările a rugat pe altcineva să semneze pentru el, acesta a semnat... indescifrabil? Aceeași întrebare e valabilă și pentru cel care a semnat în locul secretarului. Nu cumva... și acești „indescifrabili" or fi rude între ei... rude — mai „apropiate" sau mai „depărtate" — cu una din rudele rubedeniilor din Pîrhăuți? Mai știi!

În orice caz, deși aceste semnături sînt indescifrabile, din conținutul răspunsului... descifrăm un amănunt: nu se suflă nici un cuvințel dacă Constantin Hodoroabă, președintele sfatului popular Pîrhăuți, este sau nu starostele familiuței — deci și binevoitorul ocrotitor al rubedeniilor — după cum nu se spune nimic despre necinstita gestionară și măsurile care s-au luat pentru a o dezrăvi de meteahna suprapretului.

Să fi fost indescifrabil numele ei? În cazul acesta îl repetăm: Ana Ignătescu, gestionara cooperativei Pîrhăuți. Semne particulare: suprapreturi la sticlele de lampă și atitudine necuviincioasă față de cumpărători.

Sperăm că este foarte clar și mai sperăm că de data aceasta vom primi un răspuns... descifrabil!

OAMENI ȘI FAPTE DIN ANII ACEȘTIA

O nouă primăvară pe ogoarele raionului „Filimon Sîrbu"

Nerăbdătoare, primăvara a ieșit la plimbare nevestită de nimeni: nici de șoapta duioasă a zefirului, nici de fîlfîitul din aripi al berzelor întoarse la vechile cuiburi. Doar soarele a mîngîiat-o, arătîndu-i-se din ce în ce mai des și mai cald, și oamenii cîntîndu-i pe alte strune, mai noi, același, mereu același cîntec, cîntecul semănătorului.

*

Primenită în fiecare an, prin firea lucrurilor, orice primăvară e nouă. Mereu alta. Și odată cu ea mereu altele-s florile, iarba cîmpului, păsările cerului. Poate că nici soarele și pămîntul nu sînt mereu la fel. Și nici oamenii. Bunăoară, cum mai pot fi aceiași oamenii muncii din comunele și satele raionului Filimon Sîrbu, care în toamna anului trecut au desființat ultimul hat dintre ogoare și-și vor munci acum pămîntul laolaltă, înfrățiți într-o mare familie? Nu, de bună seamă ei nu mai sînt aceiași. Altfel gîndesc și trăiesc colectiviștii și întovărășiții din Vișani, Oprișenești, Perișoru, Plopu, Ibrianu și din celelalte comune și sate ale raionului, care numai în ultimii ani și-au construit peste 2.400 de case noi, și-au cumpărat aproape 1.200 de aparate de radio și și-au îndestulat gospodăriile personale cu bucate de pe urma muncii în comun. Altfel vor munci în această primăvară cei din comunele Largu și Ciresu, ultimii țărani muncitori din raion care au pășit pe drumul cooperativizării, pentru a-i ajunge din urmă pe cei porniți înaintea lor pe calea unei vieți îmbelșugate și civilizate. Că este așa o dovedește în acest început de primăvară, felul în care oamenii muncii de pe ogoarele raionului Filimon Sîrbu au și făcut primii pași. La Mircea Vodă s-a semănat în întregime ovăzul, la Filimon Sîrbu mazărea și orzul, la Suțu și Rusețu floarea-soarelui. Zumzetului abia auzit ici și colo al tractoarelor i se adaugă pe zi ce trece altele, mereu altele. S-a zvîntat terenul gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole din Făurei-Sat, Viziru, Găiseanca, Horia și noi tractoare intră în funcțiune. Nu stau o clipă camioanele colectivelor: cară mereu de la bazele de recepții sau de la gospodăriile de stat sămînța de soi pe care colectiviștii au luat-o în schimb, prin înțelegere cu conducerile acestor unități. În aceste zile, Constantin Lazăr din Rusețu, Călin Enache din Sutești și ceilalți brigadieri de cîmp din gospodăriile colective și întovărășirile agricole nu-și mai îngăduie nici un moment de răgaz. Cît e ziua de mare umblă de la o echipă la alta, dau îndrumări, controlează calitatea muncii.

Fiecare unitate agricolă cooperatistă din raion și-a propus în noul plan de muncă să obțină recolte cu mult mai bogate decît în anii trecuți.

Și asta depinde în mare măsură de felul cum se lucrează acum, primăvara. După felul cum se desfășoară muncile se vede treaba că de acest lucru sînt pe deplin convinși toți colectiviștii și întovărășiții. E nu numai impresia mea, ci a tuturor agronomilor care sînt tot timpul pe cîmp în mijlocul oamenilor.

Un cîntec de primăvară se înalță spre cer. Același, de-a lungul și de-a latul raionului Filimon Sîrbu îl asculți și nu-ți vine a crede că n-au trecut nici opt ani de cînd Costache Preda din Vișani a scris cu mîna tremurîndă prima cerere de intrare în prima gospodărie colectivă ce-a luat ființă în raionul Filimon Sîrbu.

Cîte s-au întîmplat de atunci! În numai opt ani s-au creat 57 de gospodării colective și 70 de întovărășiri agricole, însumînd peste 90.000 ha. Întregul raion este în prezent cooperativizat, multe sate cum ar fi Oprișenești, Horia, Brateșul Vechi și altele fiind complet colectivizate. Micile gospodării colective de acum cîțiva ani printre care Plopul, Perișoru, Oprișenești s-au întărit și s-au dezvoltat stăpînind astăzi mii de hectare. Datorită veniturilor din ce în ce mai mari, unele gospodării ca cele din Ibrianu, Plopu, Ianca, Rusețu și-au cumpărat cîte unul și chiar două camioane (gospodăriile din raion au acum 21 de camioane). A crescut și nivelul de viață al oamenilor. Marin Buricea, Barbu Stanciu din Găiseanca, Radu Gheorghe, Stan Bunea din Făurei Sat, Stan Șerban, Radu Saragea din Viziru și alții, mii, zeci de mii de colectiviști și întovărășiți și-au ridicat necontenit nivelul de viață.

E primăvară! O nouă primăvară pe ogoarele întinse, fără haturi, ale raionului Filimon Sîrbu!

GH. LEU

Niculina a-nvățat un cîntec nou

Amurgul își lăsase încet perdeaua neagră de-asupra satului Pulineiu. Două fete mergeau pe uliță, pe lîngă garduri, ferindu-se de zăpada proaspătă, moale ca lîna, pe care vîntul o spulbera în vîrtejuri mărunte. Dacă te-ai fi uitat mai bine la ele, ai fi văzut că aduceau amîndouă la înfățișare: mlădioase, cu fețele bălane, rumenite de pișcul de ger ce se lăsase, cu părul bătînd în castaniu roșcat.

Numai îmbrăcămintea le punea într-o oarecare deosebire — Maria Drăghia, cea care mergea înainte, avea o haină elegantă, cu manșete largi și guler gal, ridicat în sus, că abia i se vedea nasul. Cealaltă, Niculina Balaban, era îmbrăcată cu un pardesiu sărăcuț, în care se zgîrcise de frig.

Maria Drăghia era veselă și începuse să povestească celeilalte, cu multe amănunte, cum își cumpărase haina.

— Auzi, tu, Niculino, am luat-o de la un magazin din Giurgiu... Am văzut-o la vitrină, da' vînzătorul n-a vrut să mi-o dea. Zicea ca nu poate să strice vitrina. Știi ce m-am rugat de el pînă mi-a dat-o?!

Niculina tăcea îngîndurată. Veselia Mariei o supăra. „Îți pare bine", îi zicea în gînd. „Dar ia să-ți fi luat și tu haină ca a mea de la vechituri, ți-ar mai fi mers gura ca acum?"

Dacă văzu că Niculina nu-i răspunde, Maria tăcu. Pe uliță, la vale, se vedeau licărind lumini galbene. Nu mai aveau mult și ajungeau la casa unde se ținea șezătoarea. Maria începu să îngîne un cîntec:

Hai bădie de te-nscrie
La noi în gospodărie
Că-ți dau zestre munca mea
Și-o gură ca cireașa!

Îndîrjită, Niculina se uita la ea cu coada ochiului. Parcă o vedea cum intră la șezătoare, mîndră, cum își desbracă haina, cum și-o scutură de zăpadă și cum și-o așează în cui, mai la o parte de celelalte. Toți ochii sînt îndreptați spre ea... Ochii fetelor și mai ales ai flăcăilor...

Pe urmă o vedea cum începe să răsucească firul de lînă și să spună:

— Ce-am pățit pînă mi-am cumpărat-o. Știți ce m-am rugat de vînzător?

— Dar tu, Niculino, parc-ai fost la București?! Tu de ce n-ai adus haina, s-o vedem și noi? Sau o păstrezi pentru bal? avea să întrebe careva. Și ea ce avea să răspundă? Nu! În ruptul capului nu se gîndea să le spună că își luase haina de la vechituri și că o înșelase un negustor speculant...

Hai bădiță de te-nscrie
La noi în gospodărie...

Ulița era pustie, liniștită, și glasul Mariei răsuna limpede, melodios.

Gospodăria... Asta îi adusese Mariei haina cea nouă, cismele lucii ca oglinda și multe alte bucurii. Gospodăria colectivă.

Maria Drăghia, împreună cu sora sa Dida, avuseseră anul acesta peste 250 de zile-muncă. Frații lor, peste o sută și chiar cei bătrîni, părinții, nu avuseseră nici ei mai puțin de-o sută de zile-muncă fiecare. Familia Drăghia e o familie de oameni vrednici. Numele ei face cinstea gospodăriei colective din Pulineiu. Dar și munca li-e totdeauna bine răsplătită. Dacă socotim că anul acesta pentru fiecare zi au luat trei kg de grîu și patru de porumb sînt aproape zece kilograme de cereale înmulțit cu 250 zile... Numai Maria și cu soră-sa Dida au luat aproape 2.500 kg de cereale. Nu mai punem la socoteală brînza, mierea, zarzavatul, lîna și celelalte. Plus ce-au mai luat ceilalți trei membri ai familiei.

Maria Drăghia și toți ai ei sînt mulțumiți de pe urma muncii în gospodărie. Iar gospodăria crește și înflorește în fiecare an de pe urma muncii lor și a celorlalți colectiviști. Anul acesta, gospodăria și-a înălțat noi clădiri: un grajd pentru 50 de vite mari și o maternitate pentru scroafe. Datorită muncii lor și a celorlalți colectiviști, gospodăria a putut să vîndă statului o parte din produse ca: brînză, miere, carne de porc, carne de miel, zarzavat etc.

Maria Drăghia e mulțumită... Și ca ea sînt alte zeci de fete tinere din gospodărie: Ioana Negoiță și soră-sa Stela, care au lucrat împreună aproape 200 de zile-muncă, Floarea Cerneanu, care în vara aceasta s-a dus la Malu, la „casa ei", cu căruța încărcată de zestre, Călina Balaban, pe care tată-său, colectivistul Ilie Balaban, a ținut-o în școli de s-a făcut învățătoare, soră-sa Floarea, care învață la liceu și altele.

Dar Niculina, ce bucurie are ea, după un an de muncă? Ce mulțumire i-a adus ei munca din astă-vară? O vechitură de pardesiu... „Să mă tîrăsc pe burtă de foame și nu intru în colectiva voastră", i-a zis ea, mai an'vară, Mariei.

N-a ajuns să se tîrască pe burtă. De mîncare au, har domnului... Dar de la 600 kg de grîu, cît au scos ei, și pînă la 1.200 kg la ha, cît a făcut gospodăria colectivă, de la 800 kg de porumb la ha, cît au avut ei, și pînă la 3.200 kg, obținute de gospodărie, e o leacă de cale.

Nu e de mirare de ce Niculina a-nceput să se gîndească mai serios la vorbele ei. Nu cumva s-a pripit?

...Cînd au intrat pe ușă, șezătoarea era în toi. Niculina s-a dezbrăcat repede de haină și-a zvîrlit-o undeva, pe o laviță, după ușă. Maria a pus-o pe a ei în cui, lîngă celelalte.

— Ia hai să cîntăm cîntecul ăla de-l cîntai tu pe drum, i-a șoptit Niculina, Mariei, temîndu-se să nu înceapă din nou povestea cu haina. Hai, să-l învăț și eu, că-mi place.

Maria a privit-o mirată. Apoi, văzînd că Niculina nu glumește, și-a luat fusul și-a început, odată cu firul care se întindea subțirel, din pala albă de lînă, cîntecul ei drag:

Hai bădie de te-nscrie
La noi în gospodărie..

Și Niculina a început și ea a îngîna subțirel, abia auzit, melodia pe care încerca s-o învețe.

IOANA MACESU

Despre o pasiune și o asociație apicolă

De mic copil pe Alexandru Iuhas l-au vrăjit buruienile și viețățile pămîntului; grădinăritul, livada, albinăritul, creșterea vitelor au fost pasiunile lui. Acum, cînd se vede ajuns pe piscurile înmețite ale vieții, cercetîndu-și adîncurile sufletului, își dă seama totuși că albinăritul l-a atras și continuă să-l atragă cel mai puternic dintre toate acestea. Încă din copilărie l-a fermecat hărnicia acestor „muște". Așa le zice el. De pe atunci a îndrăgit prisaca. Își amintește cum, copil fiind, ședea vara ore întregi lîngă urdinișul stupului și privea neîncetatul du-te vino al albinelor. Dar, între noi fie vorba, în afară de hărnicia albinelor l-a mai fermecat pe Alexandru Iuhas ceva: produsul acestei hărnicii. Să nu vorbim însă cu păcat. Căruia dintre noi nu-i place oare mierea! Astăzi Alexandru Iuhas mai are un motiv să-i placă: îi aduce venit.

*

În vremea din urmă badea Alexandru observase un lucru: albinele nu mai produceau așa multă miere. În ultimii doi ani, de pildă, n-a recoltat decît 10—12 kg. de la fiecare stup. Păi, se poate scoate de 2—3 ori pe atît, și-a zis el. Dar ce-i de făcut? S-a zbătut multe zile cu gîndurile. Un lucru era sigur. Producția slabă de miere se datora lipsei de plante melifere. Ar semăna el și astfel de plante, dar unde? Are pămînt puțin și ce să semene mai întîi? Atunci cum să facă?

Într-una din zilele mohorîte ale lui decembrie l-a străfulgerat un gînd! L-a întors și pe o parte și pe cealaltă. Da, așa trebuie să fie bine, și-a zis, și a plecat la Nicolae Faur să i-l împărtășească. Știa că are și el vreo 12 stupi.

— Hei, bade Nicolae, cum a mers cu mierea în anul acesta? începu el direct.

— Slab, bădie, slab. D-apoi săracele albine n-au avut nici de unde să ciugoale nectarul. Că de, dacă prin părțile noastre rapiță n-a fost, coriandru nu, muștar nu, pomi puțini, atunci de unde miere?

— Uite ce-i, bade Nicolae, eu am o idee. Ce-ar fi dacă am face noi o asociație apicolă, că vorba ceea, unde-s mulți puterea crește. Sîntem doar atîția gospodari în Măureni care avem stupi și dacă o să fim uniți, atunci cu siguranță că statul o să ne poată ajuta, dîndu-ne din lotul zoopastoral un petec de pămînt pentru a-l însămînța cu plante melifere. Ei, ce zici?

— De, știu eu ce să zic? N-ar fi rău. Dar hai să-l întrebăm și pe Kaiser, directorul școlii, că și el are vreo 12 familii de albine.

Au mers împreună la Kaiser. Acesta a primit propunerea cu bucurie. Au mai fost și pe la alții. Rînd pe rînd Lukesch Simion, Collet Ion, Gandor Bohomil, Schwartz Ion s-au declarat și ei de acord cu înființarea asociației. Au umblat prin comună aproape toată ziua. Către seară au făcut bilanțul: 14 apicultori cu 120 de familii de albine s-au hotărît să intre în asociație. N-au mai așteptat. Au mers la statul popular al comunei chiar în seara aceea.

Deși era prima inițiativă de acest fel în raionul Gătaia, și chiar în întreaga regiune Timișoara, răspunsul n-a întîrziat. Secția agricolă a raionului a consimțit ca asociația să ia ființă și, în afară de aceasta, spre marea bucurie a asociaților, a aprobat ca din lotul zoopastoral să se repartizeze asociației 9 ha. de teren pentru a fi însămînțate cu plante melifere.

S-a întocmit procesul verbal de constituire. Iuhas a fost ales președinte. Imediat după constituire, asociația a încheiat contract cu cooperativa din comună, obligîndu-se să valorifice în anul acesta 440 kg. de miere și 20 kg. ceară. Deocamdată numai atît. Mai tîrziu vor vedea ei.

Zilele trecute, Negrea Martin, inginerul cadastral al secției agricole raionale, a venit la Măureni și a repartizat asociației cele 9 ha. de teren. S-au dus să asiste la măsurătoare și Faur Nicolae și Iuhas Alexandru.

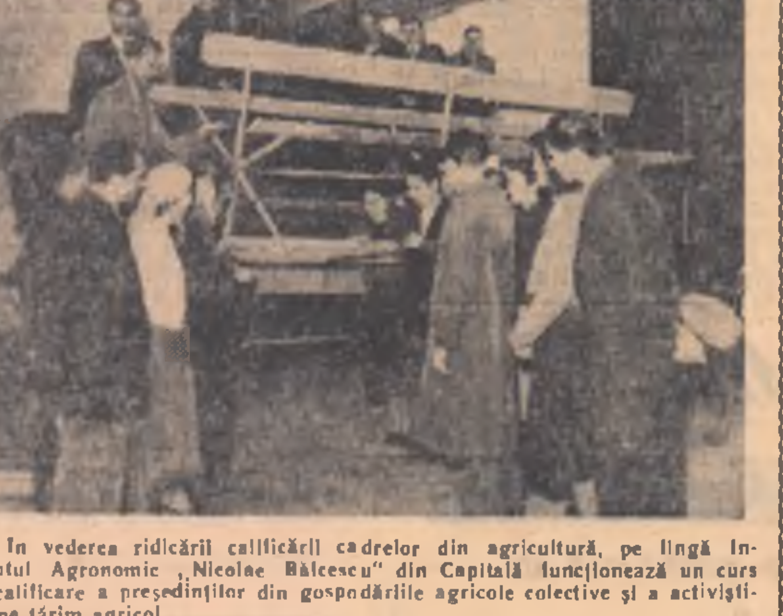
— Pe 4 ha. vom semăna coriandru, pe alte 4 muștar negru, iar pe 1 ha. facelia. Ce zici, bade Iuhas, e bine? Alexandru Iuhas s-a trezit parcă din vis.

— Da, e bine. Dar știi ce mă gîndeam, bade Nicolae? În anul acesta vom face cum vom putea, însă pentru anul viitor să căutăm să înmulțim familiile de albine și să facem o prisacă mare la marginea satului, iar dacă o să ne ajute puterile, să încercăm și noi albinăritul pastoral. Ei, ce zici, o să izbutim?

— Și de ce n-am izbuti! Ce nu face omul atunci cînd muncește cu rîvnă, cu dragoste, cu... pasiune, și apoi, după cum vezi, statul întotdeauna ne ajută cînd e vorba de o treabă bună.

POMPILIU VOICULESCU

Cursuri de calificare

În vederea ridicării calificării cadrelor din agricultură, pe lîngă Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală funcționează un curs de calificare a președinților din gospodăriile agricole colective și a activiștilor pe tărîm agricol.

În clișeu: ing. Alexandru Dan dînd explicații elevilor din anul II asupra funcționării combinei de recoltat cereale.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

N-au de ce să se teamă

Mare depărtare-i între Făcăeni și Valda. Primul, sat situat în raionul Fetești, în mijlocul Bărăganului, celălalt dincolo de Carpați, în apropierea Oradiei. Te poartă trenul o zi și-o noapte dacă vrei să străbați calea dintre ele. Și totuși cît de iute au parcurs-o colectiviștii din Valda. Pe șine? Nu. Cu aeroplanul? Nici. Atunci?... Cu mintea, cu gîndul, cu inima. Ce contează distanțele atunci cînd e vorba de țeluri comune. Sînt de ajuns cîteva cuvinte spuse din suflet pentru ca să te simți alături de cel depotrivă-ți.

Sporirea producției de porumb i-a preocupat și pe colectiviștii din Valda întotdeauna. An de an au cultivat porumbul în condiții agrotehnice tot mai bune. Și nu în zadar s-au străduit. Media recoltelor de porumb dobîndite în ultimii patru ani s-a ridicat la peste 3600 kg boabe la hectar. Apelul colectiviștilor din Făcăeni i-a îndemnat însă să se avînte către mai mult. „Vom obține în anul acesta 4.500 kg de porumb boabe la hectar", glăsuește angajamentul luat de colectiviștii din Valda în urma citirii apelului. Șefului de echipă Iuliu Lovaș i s-a părut că-i prea puțin. El s-a prins să treacă peste 5.000 kg. Și nu fără vre-un temei.

— Arătura adîncă pe care ne-au făcut-o tractoriștii de la S.M.T. Secueni pe cele 86 ha pe care le vom însămînța cu porumb nu are cusur. Gunoi în platformă avem berechet. Sămînță hibridă așijderea. Prașile, am dat anul trecut șase. Oare în anul acesta nu vom putea da tot atîtea? Atunci de ce ne-am teme?, le-a spus și colectiviștilor.

Și, într-adevăr, n-au pentru ce să se teamă. Hărnicia merge întotdeauna mînă în mînă cu sporul. Și-s harnici colectiviștii din Valda. Nu s-a scurs decît puțină vreme de cînd au răspuns la apelul colectiviștilor din Făcăeni. Și ce-au făcut de atunci? Multe. Gunoiul despre care vorbea Iuliu Lovaș acum nu se mai află în platformă. A fost transportat pe cîmp, unde va fi aplicat pe 40 ha. Cîte 40 tone de fiecare hectar. Restul de 46 ha de porumb le vor semăna după grîu și trifoi. Acestea au fost gunoite în anul trecut. Uneltele le-au reparat pe toate, și în special marcatoarele și plantatoarele, căci anul acesta vor semăna întreaga suprafață de porumb în cuiburi așezate în pătrat. Sămînța este pregătită pentru semănat. Toată-i de porumb hibrid. I-au încercat și puterea de germinație. Probele au încolțit în procent de peste 95 la sută. La vremea lor, de bună seamă că vor mai lua și altfel de măsuri. Și se vor ține astfel de cuvîntul dat. Căci nu-i destul să-ți iei angajamente. Totul e să ți le duci la bun sfîrșit.

Hotărîrea colectiviștilor din Mădăraș

Ultima lecție ținută la cercul agrotehnic al gospodăriei agricole colective „23 August", din comuna Mădăraș, raionul Satu-Mare, a avut ca temă cultura porumbului. Tehnicianul Ion Pintea, președintele gospodăriei și lector al cercului, a împărtășit celor 22 de cursanți că pentru un sol podzolic cum este cel al gospodăriei lor culturile de porumb au nevoie de o îngrășare suplimentară. De aceea au hotărît să administreze culturilor de porumb 10.000 kg. de îngrășăminte fosfatice pe care le au în magazie. De asemenea, în urma discuțiilor avute, au căzut de acord ca întreaga suprafață pe care o vor cultiva anul acesta (200 ha.) să fie însămînțată cu porumb hibrid. În felul acesta colectiviștii din Mădăraș sînt siguri că-și vor putea îndeplini angajamentul luat în urma chemării lansată de colectiviștii din Făcăeni, acela de a obține 2.500 kg. de porumb boabe la hectar.

Vor obține 4.200 kg de porumb boabe la ha

Nici membrii gospodăriei agricole colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Isbiceni, raionul Corabia, n-au rămas nepăsători cînd au citit apelul colectiviștilor din Făcăeni. Potrivit angajamentului luat cu această ocazie, colectiviștii din Isbiceni vor lupta pentru a obține anul acesta o producție medie de 4.200 kg. de porumb boabe la hectar, iar pe cele 5 hectare pe care vor cultiva porumb irigat o recoltă de 5000 kg. de boabe la hectar. Pentru a-și putea îndeplini angajamentul, colectiviștii au început munca chiar de atunci. Astfel, ei au gunoit cele 71 ha pe care vor cultiva porumb, iar pentru a avea o sămînță cît mai bună au ales din porumbul hibrid obținut anul trecut în gospodăria lor știuleții cei mai sănătoși. Cei de la atelierul mecanic al gospodăriei au reușit ca pînă la 15 februarie să facă reparația completă a tuturor mașinilor și uneltelor existente în gospodărie. Cei mai harnici s-au dovedit colectiviștii Nicolae Manea, Tănase Oddianu și Ștefan Nica de la atelierul mecanic și Ștefan Lincă și Păun Zarcu din brigada de cîmp.

Să stăm de vorbă

Sămînța de porumb hibrid și modul de producere a ei

1958...

Acesta este anul în care se va înfăptui prevederea de a însămînța întreaga suprafață cultivată cu porumb, folosind sămînța hibridă. Acțiunea a început încă din anul 1954, la început pe suprafețe mici și întîmpinîndu-se mari greutăți, rezultat al lipsei materialului de sămînță, al nepriceperii oamenilor și chiar al neîncrederii lor.

În anul 1956 s-a însămînțat cu porumb hibrid o suprafață de 98.480 ha.

Peste tot unde s-a aplicat agrotehnica corespunzătoare, porumbul hibrid a dat producții mai mari decît cei din soiurile raionate. Iată cîteva exemple: gospodăria agricolă colectivă Romanu, raionul Brăila, regiunea Galați, a obținut 2.590 kg de boabe la ha pe o suprafață de 21 ha semănată cu sămînță de hibrid simplu, față de 2.050 kg la ha de la porumbul comun; gospodăria colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din raionul Slobozia, regiunea București, a obținut 2.800 kg de boabe de porumb hibrid la ha pe o suprafață de 80 ha, față de 1.700 kg la ha obținute la porumbul din solul raionat; colectiviștii din Semlac, raionul Pecica, regiunea Timișoara, semănînd porumb hibrid dublu, au recoltat în medie 5.000 kg de boabe la ha de pe suprafața de 80 ha, față de media de 3.000 kg la ha realizată la porumbul comun.

Anul acesta se pun bazele trecerii la însămînțarea cu sămînță hibridă a întregii suprafețe cultivate cu porumb. Pentru aceasta s-au luat o serie de măsuri importante, printre care importul a încă 3.110 tone de sămînță hibridă dublu generația I.

Ce sînt hibrizii simpli și ce sînt hibrizii dubli

La planta de porumb, moțul poartă florile bărbătești, iar știuleții, florile femeiești. Pentru fecundarea florilor femeiești este nevoie de polen. Acesta este folosit în cea mai mare parte de la alte plante de porumb, fapt de mare importanță, deoarece celulele sexuale de pe plante diferite dau posibilitate ca noua plantă să fie adaptată la condiții de mediu mai variate: planta va fi mai viguroasă, va manifesta ceea ce se chiamă în biologie fenomenul de **vigoare hibridă** sau **heterozis**.

Prin urmare, porumbul, prin faptul că se polenizează cu polen străin, este de fapt un **hibrid natural permanent**.

Fenomenul hibridării a fost observat de mult, de către Darwin, dar nu a căpătat importanță practică decît în secolul nostru.

Porumbul hibrid despre care vorbim noi în mod obișnuit este un **hibrid artificial**, deoarece a fost creat de om, prin alegerea plantelor părinți care trebuie să se încrucișeze. În loc ca încrucișarea să aibă loc la întîmplare, cercetătorii stabilesc, după îndelungate și numeroase încercări, care sînt combinațiile cele mai potrivite pentru a obține hibrizi cu calități superioare părinților.

Astfel, s-au obținut **hibrizi simpli**, prin încrucișarea a două soiuri sau a două linii autofecundate, și **hibrizi dubli**, prin încrucișarea a doi hibrizi simpli, a unui hibrid simplu cu un soi sau a unui hibrid simplu cu o linie autopolenizată.

În producție sînt preferați hibrizii dubli, deoarece dau o recoltă mai mare și sînt mai omogeni (asemănători) ca talie, înălțimea de inserție a știuleților și durata de vegetație, ceea ce ușurează mult recoltarea mecanizată. Munca de producere a hibrizilor dubli durează foarte mult. Ea va fi una din principalele sarcini ale noului Institut de cercetări pentru cultura porumbului.

La noi în țară, cercetările au fost îndreptate spre obținerea hibrizilor simpli între soiuri și ele au început cu mulți ani înainte. În anul 1954 s-a întocmit harta raionării hibrizilor simpli de porumb. Potrivit raionării în țara noastră se recomandă a fi cultivați următorii hibrizi simpli, unii raionați, alții în curs de definitivare:

În cîmpia Bărăganului, între Siret și Olt și în Dobrogea: hibridul **ICAR-54 x Dobrogean**. Dă un spor mediu de 11% față de soiul raionat.

La vest de Bărăgan și cîmpia Olteniei: hibridul **Romînesc de Studina x ICAR-54**. Asigură un spor de producție de 12—23 la sută.

În cîmpia Olteniei și cîmpia din vestul țării: hibridul **Romînesc de Studina x Lester Phister**. Dă un spor mediu de 25 la sută.

În cîmpia din vestul țării: hibridul **Dobrogean x Lester Phister**.

În jumătatea de nord a Moldovei (afară de extremitatea nordică) și în centrul Transilvaniei: hibridul **Galben timpuriu x Portocaliu de Tg. Frumos**. Dă un spor de 12—13 la sută.

Nordul cîmpiei Dunării din Muntenia și sudul Moldovei: hibridul **Portocaliu de Tg. Frumos x ICAR-54**.

Centrul și nordul Transilvaniei: hibridul **Galben timpuriu x Arieșan**.

Cîmpia Transilvaniei, regiunea de șes și coline din vestul și nord-vestul Munților Apuseni și jumătatea de est a Banatului: hibridul **Portocaliu de Tg. Frumos x Lester Phister**.

Extremitatea de nord a Moldovei: hibridul **Hingănesc x Portocaliu de Tg. Frumos**.

Sudul regiunii Iași, sud-estul regiunii Bacău, nordul regiunii Galați, sud-vestul regiunii Ploești și sud-estul regiunii Pitești: hibridul **Portocaliu de Tg. Frumos x Romînesc de Studina**.

Gospodăriile care vor să producă sămînța hibridă trebuie să cunoască combinația cea mai potrivită de soiuri pentru zona în care se găsesc. Denumirea hibridului indică în primul rînd numele soiului-mamă.

O treabă care cere multă atenție

Cum trebuie procedat pentru a se obține în mod sigur sămînța hibridă de calitate?

Conducerea desfășurării lucrărilor de pe cîmpul de producere a semințelor hibride trebuie încredințată unui inginer de la gospodărie sau de la punctul agricol cel mai apropiat.

Locul ales pentru hibridare trebuie să fie fertil (roditor), curat de buruieni, cu suprafața plană și situat la o depărtare de cel puțin 200 de metri de altă cultură de porumb. La gospodăria colectivă Maslov, regiunea Timișoara, gospodăria agricolă colectivă Rotunda, regiunea Suceava, și gospodăriile agricole colective din Sălard și Secueni, regiunea Oradea, s-a compromis cultura pentru că nu s-a asigurat spațiul de izolare.

Terenul trebuie bine pregătit încă din toamnă, aplicîndu-se și îngrășăminte. Dacă nu s-a gunoit astă-toamnă, e bine ca înainte de însămînțare să se aplice îngrășăminte care să conțină 20 kg de fosfor, 20 kg de potasiu și 30 kg de azot.

Semănatul se face în funcție de mijloacele de care dispune gospodăria.

În caz că se folosește marcatorul, se seamănă la distanța de 70x70 cm., punîndu-se în fiecare cuib cîte 4—5 boabe. Dacă soiurile-părinți trebuie să se semene în același timp, rîndurile soiului-tată se vor marca la capul locului cu țăruși, iar sămînța soiului-tată se va amesteca cu sămînță de floarea-soarelui (1 kg la 50 kg de porumb) sau de cînepă (0,5 kg la 50 kg de porumb). Dacă semănatul celor două soiuri se face la date diferite, diferența între datele de semănat diferă în funcție de combinația de soiuri. Această situație se ivește în cazul următoarelor combinații: Portocaliu x L. Phister (primul se seamănă cu 6—8 zile mai tîrziu), Galben timpuriu x Arieșan (primul cu 4—6 zile mai tîrziu), Galben timpuriu x Portocaliu (primul cu 3—4 zile mai tîrziu) și Hingănesc x Portocaliu (primul cu 4—5 zile mai tîrziu). Rîndurile soiurilor-părinți vor alterna două cîte două (2 2).

În caz că se folosește mașina de tractor I.A.R.-511, semănatul se face în rînduri continue la distanța de 70 cm., răritul efectuîndu-se la distanțe variabile: la 60 cm pentru soiurile Dobrogean și Romînesc de Studina, la 70 cm pentru L. Phister și ICAR-54, la 50 cm pentru Portocaliu și Arieșan și la 40 cm pentru Galben timpuriu și Hingănesc.

Dacă soiurile se seamănă în același timp, cutia semănătorii se împarte în două (cîte 3 tuburi de fiecare soi-părinte). Soiul-tată se amestecă cu sămînță de plantă indicatoare. Reglarea mașinii se va face pentru fiecare soi în parte. La prima trecere a mașinii, conducerea se face după jalon, iar întoarcerea pe urma lăsată de discul marcatorului. Prin drumul dus-întors al mașinii rezultă cele 6 rînduri de fiecare soi. Dacă soiurile se seamănă eșalonat se însămînțează direct 6 rînduri, lăsînd distanța respectivă pentru soiul care urmează a fi semănat mai tîrziu.

La întoarcere, tractorul se conduce pe urma lăsată de dispozitivul de marcare, cu ajutorul unui marcator așezat în fața sa.

Semănatul se poate face în rînduri alterne, în raportul 1:1 (un rînd din soiul-mamă, un alt rînd din soiul-tată) sau 2:1 (pentru soiul-mamă).

Anul trecut s-au făcut greșeli chiar la însămînțare. Astfel, la gospodăria agricolă colectivă Liebling, regiunea Timișoara, soiurile-părinți au fost însămînțate în loturi separate!

Lucrările de îngrijire constau în grăpat — după însămînțare — rărit — cînd plantele au 3—4 frunze sau mai tîrziu dacă vremea este ploioasă sau rece, lăsîndu-se o plantă la cuib — prășit — ori de cîte ori este nevoie — și copilit — care se execută numai la soiul-mamă, atunci cînd copiii ajung la 20 cm. Copiii se rup, nu se taie, pentru că prin tăiere se favorizează infecția cu tăciune.

Cea mai importantă lucrare este însă **castrarea soiului-mamă**. Ea constă în smulgerea paniculului (moțului) cu mîna în momentul apariției lui din burduf. Smulgerea se face brusc în sus, ținînd cu o mînă partea superioară a tulpinii. Nu are importanță dacă se rupe și frunza superioară. Operația se repetă zilnic, timp de 12—14 zile, cu foarte mare atenție. Să ținem seama că pe vreme de secetă porumbul poate înflori chiar în burduf, de aceea e bine să desfacem puțin burduful ca să vedem care este situația. Întreruperea castrării se face doar în caz de ploaie și se reia imediat după încetarea ploii. Cînd au mai rămas doar cca. 10 la sută din plante necastrate, atunci castrarea se face în aceeași zi la toate plantele rămase.

Cele mai mari greșeli se fac la această operație. Așa s-a întîmplat la gospodăriile agricole colective din Mitoc, Sîrbi și Peicani din regiunea Iași, unde nu s-a castrat soiul-mamă. La gospodăria agricolă colectivă „Independența" din regiunea București, s-a castrat soiul-tată, la gospodăria agricolă colectivă Varlaș nu s-a castrat complet soiul-mamă, la Tepeș Vodă s-a întîrziat castrarea, iar la gospodăria agricolă colectivă „Înfrățirea" din regiunea Timișoara s-au castrat ambele soiuri.

Pentru a ajuta fecundarea, atunci cînd mătasea a apărut la 40—50 la sută din plante, se execută **polenizarea artificială suplimentară**, de 3 ori la interval de 4—5 zile. Cînd avem suprafețe mari, trecem cu funia pe deasupra lanului.

Înainte de recoltare se procedează la selecția negativă a plantelor. Tehnicianul va indica celor 2 lucrători care îl ajută plantele necorespunzătoare care trebuie eliminate: bolnave, nedezvoltate, cu știuleți prezentînd anumite defecte, netipice, prea tardive, dezrădăcinate, doborîte de vînt etc.

Recoltarea se va face la maturitate completă. Soiul-tată se recoltează primul, dîndu-se în consum. Știuleții de la soiul-mamă se sortează chiar la marginea lanului, în două categorii: corespunzători și necorespunzători pentru sămînță.

Ing. V. GEMEN

Să înceteze acţiunile subversive ale S.U.A. împotriva ţărilor socialiste

De ani de zile cercurile agresive din S.U.A. desfăşoară o activitate subversivă, organizată şi susţinută împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară, precum şi a altor state din lume asupra cărora monopolurile americane încearcă să-şi asigure stăpînirea. Urmărind să-şi asigure succesul politicei de dominaţie în lume, imperialismul american nu s-a dat în lături de la folosirea oricărei metode: crima, complotul, presiunile economice, mituirea, diversiunea, şantajul şi altele. Nesocotind prevederile Cartei O.N.U. şi hotărîrile Adunării Generale ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, Congresul American a aprobat ca din bugetul S.U.A. să se cheltuiască anual 100 de milioane de dolari şi apoi 125 milioane de dolari pentru organizarea activităţii criminale îndreptată împotriva ţărilor socialiste.

Toate lepădăturile, toţi trădătorii, izgoniţi de popoarele acestor ţări şi-au găsit azil la organizaţiile subversive create şi finanţate cu dolari americani. Cocoloşiţi în diferite şcoli de spionaj şi tabere speciale împrăştiate pe teritoriul ţărilor apusene şi chiar în S.U.A. aceşti fugari trădători sînt pregătiţi de instructori americani pentru a deveni spioni şi asasini calificaţi, capabili să îndeplinească misiunile pe care le vor primi de la stăpînii cărora li-s-au vîndut cu trup şi suflet. Alţi trădători sînt specializaţi să pălăvrăgească fel de fel de minciuni care mai de care mai pline de venin la diferitele „voci libere" şi posturi de radio apusene, care le rezervă în programele lor ore întregi de emisiuni. Fireşte că aceste posturi de radio care şi spun cu neruşinare „libere" sînt controlate şi dirijate cu grijă de organele propagandei războinice americane.

Acţiunile subversive criminale împotriva ţărilor socialiste au culminat anul trecut cu organizarea complotului contrarevoluţionar din Ungaria. Pentru organizarea acestui complot cercurile imperialiste americane au făcut pregătiri amănunţite care au înmănunchiat toate mijloacele, de la trimiterea de baloane cu manifeste propagandistice şi de spioni diversionişti şi pînă la trimiterea de armament şi de numeroase elemente fasciste-hitleriste care aveau rolul să conducă acţiunea contrarevoluţionară. Pentru susţinerea moralului fasciştilor contrarevoluţionari şi pentru menţinerea legăturilor cu ei, postul de radio „Europa liberă" aflat pe teritoriul Germaniei occidentale a transmis în acele zile şi mai tîrziu, de dimineaţa pînă noaptea, şi de noaptea pînă dimineaţa, fel de fel de dispoziţii şi ordine şi cele mai neruşinate îndemnuri la crimă. Cum s-a sfîrşit aventura din Ungaria nu mai este nevoie să arătăm.

Nici alte acţiuni subversive n-au avut o soartă mai bună. Este cunoscută soarta spionilor paraşutaţi în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară. Aceşti spioni sînt dezamăgiţi cînd văd că în ţările socialiste nu găsesc nici situaţia pe care le-a înfăţişat-o cei ce i-au instruit şi nici un fel de sprijin. Dimpotrivă, oamenii muncii sînt de multe ori cei care contribuie la prinderea şi demascarea lor. Din această cauză mulţi din diversioniştii paraşutaţi, renunţă să încerce a-şi îndeplini misiunile criminale şi se predau de bună voie organelor de securitate din ţările respective. Materialele găsite asupra acestor spioni, acte false, cifruri, aparate de radio, armament, mijloace de distrugere şi celelalte au arătat pe deplin rolul pe care-l au cercurile imperialiste americane.

Acţiunile diversioniste şi subversive ale S.U.A. îndreptate împotriva ţărilor socialiste s-au dovedit a fi neputincioase. Forţa Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări care fac parte din lagărul socialist este capabilă să zdrobească şi va zdrobi orice încercare a duşmanilor păcii şi înţelegerii între popoare. Zadarnice sînt discursurile conducătorilor americani care pomenesc despre aşa-zisa „eliberare" a popoarelor din Europa de răsărit, zadarnice sînt diferitele „mesaje de Crăciun" sau cu prilejul diferitelor „aniversări" scumpe claselor răsturnate de la putere. Zadarnică este politica pe care guvernanţii S.U.A. o încurajează şi care are ca ţel acapararea ţărilor care s-au eliberat de jugul capitalismului după cel de al doilea război mondial. Popoarele acestor ţări şi-au luat în propriile mîini soarta şi au hotărît definitiv drumul pe care vor merge neclintit şi cu toată hotărîrea.

Încercările de diversiune şi de amestec în treburile interne ale altor state pe care le întreprind cercurile agresive din S.U.A. nu fac altceva decît să servească politica „războiului rece", politica de învrăjbire a popoarelor şi de menţinere a încordării internaţionale, politică care favorizează afacerile grase pe care monopolurile americane le fac de pe urma cursei înarmărilor.

Tocmai de aceea Uniunea Sovietică a ridicat la O.N.U. problema amestecului S.U.A. în treburile interne ale altor state. Reprezentantul sovietic a arătat în mod limpede în ce constă acest amestec. Uniunea Sovietică propune Organizaţiei Naţiunilor Unite să condamne politica de amestec a S.U.A. în treburile altor state şi să oblige Statele Unite să pună capăt acestei politici şi să-şi întemeieze relaţiile cu celelalte state în conformitate cu prevederile Cartei O.N.U. Propunerea sovietică este sprijinită de toţi reprezentanţii popoarelor iubitoare de pace. Alături de acestea se află şi delegaţia ţării noastre la O.N.U. Arătînd că poporul romîn nu a dat niciodată mandat cercurilor conducătoare din S.U.A. să se preocupe de regimul său de stat, pe care şi l-a făurit singur, conducătorul delegaţiei ţării noastre la O.N.U. a prezentat fapte concrete care arată amestecul S.U.A. în treburile ţării noastre.

Poporul romîn este dornic să aibă relaţii normale cu poporul american. În calea înfăptuirii acestor relaţii se ridică însă obstacolele puse de guvernul S.U.A. prin politica pe care o duce faţă de ţara noastră. Politica de amestec a S.U.A. în treburile interne ale ţărilor socialiste constituie o sursă de tulburări nu numai a relaţiilor dintre S.U.A. şi aceste state, dar influenţează în general relaţiile internaţionale primejduind pacea şi securitatea în lume.

De aceea, poporul romîn se pronunţă cu hotărîre ca această politică să fie curmată şi O.N.U. să ceară Statelor Unite să respecte, în calitate de membru al acestui important for, principiile pentru care a subscris, principiile Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Din agricultura Uniunii Sovietice

Relaţiile dintre S. M. T. şi colhozuri

Colhozurile din raionul Lenin, regiunea Moscova, sînt gospodării mari şi puternice. În aceste colhozuri nu există ramură de gospodărie la care să nu-şi dea contribuţia, alături de colhoznici, şi lucrătorii de la staţiunea de maşini şi tractoare Leninskaia. Mecanizatorii îi ajută pe colhoznici la cultivarea pămînturilor arabile şi a fînețelor, la echiparea cu felurite aparate şi maşini a fermelor de vite.

Cum plătesc colhozurile toate aceste munci efectuate de S.M.T.? Pe baza căror acte se fac socotelile respective? Ce obligaţii le revin colhoznicilor pe de-o parte şi mecanizatorilor pe de alta? Iată ce ne spune în legătură cu cele de mai sus directorul S.M.T. Leninskaia, Ilia Budanov:

— Principalul document pe temeiul căruia S.M.T.-ul execută toate lucrările de cîmp din colhozuri este contractul tip, pe care-l încheie cele două părţi — S.M.T.-ul şi colhozul. În acest document se indică precis toate lucrările de cîmp pe care trebuie să le execute S.M.T.-ul (arături de toamnă sau de primăvară, însămînţări, praşilă, etc.), specificîndu-se în cîte zile anume trebuie executate lucrările respective. Contractul tip este semnat de preşedintele colhozului şi de directorul S.M.T.-ului.

Ceva mai tîrziu, în primăvară, cu puţin înainte de începerea muncilor de cîmp colhozul şi S.M.T.-ul încheie o aşa-zisă învoială suplimentară, în care se indică cu precizie termenele calendaristice înlăuntrul cărora trebuie executate lucrările specificate în contractul tip. Dacă, dintr-un motiv sau altul, S.M.T.-ul nu execută o lucrare la termenul stabilit, el este amendat, reţinîndu-i-se 10 la sută din plata în natură cuvenită pentru lucrarea respectivă. Colhozul, la rîndul său, dacă nu respectă o clauză a contractului, plăteşte şi el daune S.M.T.-ului.

După terminarea fiecăreia din lucrările specificate în contract se încheie un proces-verbal. La baza întocmirii acestui act stă foaia de evidenţă a tractoriştilor, în care se arată ce lucrare anume s-a executat, pe ce suprafaţă, cu ce tractor şi în cît timp. Se menţionează de asemenea ce cantitate de carburanţi s-a consumat pentru efectuarea lucrării respective. Foaia de evidenţă este semnată de şeful brigăzii de cîmp, şeful brigăzii de tractoare şi socotitor.

După ce s-a încheiat procesul-verbal, contabilul S.M.T.-ului face, potrivit tarifelor şi normelor în vigoare, socoteala cîştigului tractoristului sau combainerului. Aşa de pildă, dacă un tractorist face cu un tractor „DT—54" arături de toamnă pe o suprafaţă de 5,1 hectare în medie într-un schimb, i se pun la socoteală cinci zile-muncă. Pe lîngă banii în numerar, tractoristul mai primeşte de la colhoz pentru fiecare zi-muncă 3 kg. de cereale şi toate celelalte produse care se dau colhoznicilor pentru zilele-muncă prestate (o anumită cantitate de cartofi, legume, lapte, carne). Dacă tractoristul nu execută lucrarea la timp, i se scade 1 kg. de cereale de fiecare zi-muncă.

Plata combainerilor se face în funcţie de recolta la hectar obţinută. Fiecare combainer are garantată o plată minimă la S.M.T., iar de la o anumită cantitate de boabe treierate în plus el capătă o plată suplimentară în natură şi în numerar.

Cît priveşte plata în natură pe care o capătă S.M.T.-ul de la colhoz, socoteala se face pe temeiul aceloraşi acte, potrivit tarifelor respective. Aşa, de pildă, pentru fiecare hectar de arătură de toamnă executată la timp, colhozul dă S.M.T.-ului 39 kg. de boabe. Plata aceasta se poate face şi în alte produse (lapte — 25 kg. sau carne — 10 kg).

Alte lucrări, ca de pildă mecanizarea fermelor de vite sau repararea inventarului agricol se execută de către S.M.T. pe baza unor contracte speciale, încheiate separat pentru fiecare lucrare în parte.

Trebuie să menţionăm în încheiere că contractul tip reprezintă de fapt principalul plan de lucru al S.M.T.-ului. Iată de ce se dă o importanţă deosebită încheierii contractelor tip. Cu cît sînt întocmite mai bine aceste contracte, cu cît oglindesc ele mai exact toate lucrările agricole necesare în colhozuri, cu atît pot dobîndi colhoznicii şi mecanizatorii succese mai mari în lupta pentru sporirea recoltelor la hectar.

I. ANDREEV

Spartachiada de iarnă a tineretului

Etapa a II-a în... cifre şi comentarii

Desigur, nu este vorba decît de o înmănunchiere a cîtorva aspecte din întrecerea care a făcut să freamăte, săptămîna trecută, zeci şi sute de săli de gimnastică, pîrtii de schi sau cluburi de şah. Spre deosebire de anul trecut, primele constatări ne îndreptăţesc să afirmăm că cea de a doua etapă a „Spartachiadei de iarnă a tineretului" a cunoscut o mai largă participare, o mai bună organizare. Mult mai numeroase au fost elementele tinere evidenţiate pînă acum, jucători de şah sau tenis de masă, schiori sau gimnaşti. La asigurarea unui deplin succes întrecerilor din cadrul „Spartachiadei", o contribuţie importantă şi-au dat-o colectivele sportive din mediul sătesc. Zeci de tineri săteni din raioanele **BOTOŞANI, BUZĂU, MEDGIDIA, CAREI** şi **SIBIU** au realizat performanţe deosebit de meritorii. Numele multor tineri şi tinere din alte raioane, cum sînt **CRAIOVA, ARAD, VATRA DORNEI**, au fost înscrise în tabelele cîştigătorilor celei de a doua etape. În ceea ce priveşte participarea trebuie arătat că sportivii satelor noastre au fost prezenţi în majoritatea concursurilor, înregistrîndu-se în general foarte puţine absenţe.

În unele raioane, sportivii colectivelor **Recolta** au constituit o adevărată „surpriză" pentru cei de la oraş. Bine pregătiţi, sportivii de la sate au cîştigat numeroase probe în care concurau sportivi de la oraş cu multă experienţă. Un singur exemplu: în întrecerile din raionul **ZALĂU, Pop Zoltan** (Recolta Crasna) şi **Sabău Vasile** (Recolta Ortelec) au cucerit primele locuri la şah.

Acum, cei care s-au dovedit a fi cei mai buni aşteaptă (bineînţeles cu destulă... emoţie) etapa regională. Va fi un nou prilej de a-şi dovedi măiestria sportivă, de a face încă un pas spre mult rîvnitul titlu de campion al „Spartachiadei".

Duminică începe etapa regională

Între 3 şi 10 martie, se vor desfăşura în întreaga ţară întrecerile din cadrul etapei regionale a „SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI". Pentru a crea organizatorilor posibilitatea de a-şi mobiliza toate forţele în vederea bunei reuşite a concursurilor şi ţinîndu-se seama de dificultăţile ivite în asigurarea unor săli de sport cu totul corespunzătoare unor astfel de întreceri, s-a luat hotărîrea ca în unele regiuni întrecerile să fie organizate la 3 martie, iar în altele între 9 şi 10 martie. Fireşte, această hotărîre a fost determinată şi de numărul de finalişti. Considerăm deosebit de valoroasă şi iniţiativa de a se organiza etapa regională nu numai în oraşe cu puternică tradiţie sportivă cum ar fi Bucureşti, Cluj, ci şi în numeroase centre de raion. Cu acest prilej activitatea sportivă din localităţile respective va cunoaşte, fără îndoială, o vizibilă impulsionare. Dar, iată cîteva din programările etapei regionale:

BACĂU: schi la Bacău, tenis de masă şi şah la Piatra Neamţ, trîntă la Roman (toate în ziua de 3 martie).

BUCUREŞTI: tenis de masă, şah, trîntă în Bucureşti, între 9 şi 10 martie.

CLUJ: toate finalele pe regiune la Cluj în ziua de 10 martie.

CONSTANŢA: tenis de masă şi şah la Constanţa, trîntă la Medgidia (3 martie).

CRAIOVA: schi (9—10 martie) la Tg. Jiu, tenis de masă la Craiova, şah la Caracal, trîntă la Segarcea.

PITEŞTI: schi la C. Lung, tenis de masă la Călimăneşti, şah la R. Vîlcea, trîntă la Slatina (3 Martie).

NOTA ZERO...

Frumoase au fost întrecerile fazei raionale din cadrul „Spartachiadei de iarnă a tineretului", organizate la centrul de raion Zalău! Şi-au dat aici întîlnire tineri din multe sate din comune apropiate. N-au lipsit nici „megieşii" mai depărtaţi. Au venit cu toţii şi, în duminica trecută, Zalăul era plin de tineri sosiţi ai sportului din satele raionului. Ca de obicei s-au încins nişte întreceri sportive de-ţi era mai mare dragul să priveşti.

Atunci, de ce un titlu intitulat: NOTA ZERO!?

Nu, fireşte că nu ne-am gîndit nici o clipă la entuziaştii participanţi la concursurile raionale. Rezultatele lor, întreaga comportare în cele cîteva ceasuri de încordate întreceri le dau dreptul la o altă apreciere şi am fi „profesori" nedrepţi dacă în „catalogul nostru de azi nu le-am trece, bucuroşi, binemeritata notă 5!

Cei cu NOTA ZERO sînt alţii! Să vi-i prezentăm: colectivele sportive Recolta din comunele CĂTELU, AGHIREŞ, BORLA, DOBRIN, CRIŞENI... *Săptămîni de-a lungul nu s-au sinchisit. Zîmbeau activiştii acestor colective atunci cînd auzeau de frumoasele succese ale celor din* BANIŞOR, ORTELEC, BUCIUMI *sau* ŞTIRGIU. „Lasă că îi ajungem noi din urmă. Ba îi şi întrecem!" *— ziceau ei.*

Au trecut zilele. S-a terminat prima etapă. De concursuri nici vorbă. Şi, iată că duminica trecută, oficialii au aşteptat zadarnic la startul întrecerilor şi pe reprezentanţii din comunele Căţelu, Aghireş, Borla, Dobrin, Crişeni. *Nici o echipă. Nici un concurent. Colectivele sportive* Recolta *din aceste comune nu le-au creat tinerilor posibilitatea să participe la concursuri, să reprezinte comuna lor în întrecerile raionale şi, cine ştie, poate chiar la regiune sau la... finală.*

De aceasta le-am dat nota zero. Dar, o notă — ca şi la şcoală — se poate îndrepta! Cine doreşte însă acest lucru trebuie să muncească cu rîvnă să-i ajungă din urmă pe cei fruntaşi.

Cîteva rînduri pentru... finalişti

Este prematur să vorbim acum — înainte de etapa regională — despre finaliştii acestei competiţii de masă? Poate că da. Nu vom face însă nici un fel de... pronosticuri, nu vom anticipa nici cîştigătorii pe probe şi nici măcar pe cei ai „Cupei" oferite de ziarul nostru. Şi, totuşi, avem convingerea că cele cîteva rînduri pe care le scriem în atenţia celor care îşi vor disputa întîietatea în finalele „Spartachiadei de iarnă a tineretului" vor fi bine primite de toţi.

Vă interesează cînd şi unde vor avea loc finalele pe ţară ale acestei mari competiţii de masă? Iată cîteva amănunte folositoare şi, mai ales... stimulative. Cei mai buni jucători de tenis de masă ca şi cei mai valoroşi şahişti îşi vor da întîlnire la **ORADEA**. Dar schiorii?

Între 23 şi 24 martie pîrtiile de la **POIANA STALIN** vor găzdui finaliştii „Spartachiadei" (bineînţeles dacă primăvara nu va reuşi să „înfrîngă" cu totul... rezistenţa iernii şi vremea va fi favorabilă). Cît priveşte finala la trîntă ea se va desfăşura, la aceeaşi dată, la **IAŞI**.

Din nou, o felicitare pentru organizatorii acestei competiţii care au renunţat să îngrămădească în Capitală toate etapele finale ale competiţiilor de masă. Sîntem convinşi că întrecerile de la **IAŞI** sau **ORADEA** se vor bucura de aceeaşi atenţie şi că ele se vor ridica la nivelul tuturor aşteptărilor.

Pentru a evita o nelămurire, precizăm că finalele pe ţară se organizează — conform regulamentului — numai la **trîntă**, schi, şah şi tenis de masă.

Dictatura fascistă a lui Franco se clatină

Din Spania, sosesc noi ştiri despre greaua situaţie în care se află regimul fascist al generalului Franco.

Regimul lui Franco, care a fost instaurat în Spania în anii 1936—1939 cu ajutorul unităţilor militare fasciste din Germania şi Italia, a provocat poporului spaniol suferinţe nenumărate. La oraşe şi sate a fost instaurată stăpînirea moşierilor şi capitaliştilor, în timp ce masele muncitoare au fost lipsite de orice drepturi. Nivelul de trai al muncitorilor şi ţăranilor muncitori (care în majoritate sînt lipsiţi de pămînt) s-a înrăutăţit necontenit în anii dictaturii fasciste.

În anii 1945—1946, după zdrobirea regimurilor fasciste din Germania şi Italia, lupta poporului spaniol împotriva dictaturii fasciste a lui Franco a luat un nou avînt. În sprijinul lui Franco au venit de astă dată cercurile imperialiste din S.U.A. Dictatorul Franco s-a grăbit să-şi vîndă ţara cu toptanul hrăpăreţilor imperialişti americani. Pe teritoriul Spaniei au fost instalate numeroase baze militare, aeriene şi navale americane. Uriaşele cheltuieli pentru înarmare şi subjugarea economiei spaniole de către marii capitalişti din S.U.A. au înrăutăţit şi mai mult situaţia economică a Spaniei. Este semnificativ că în ultimele 13 luni, rezervele de aur ale Spaniei au scăzut, de la 94 milioane la 11 milioane dolari, iar valoarea monedei spaniole este în continuă scădere.

Politica trădătoare şi antipopulară a călăului Franco a sporit însă deosebit de mult nemulţumirea poporului spaniol. Împotriva regimului fascist luptă acum nu numai masele de muncitori şi ţărani, dar şi numeroşi intelectuali şi studenţi. Îşi manifestă nemulţumirea şi înşişi unii reprezentanţi ai armatei şi bisericii, care în trecut se numărau printre cei mai credincioşi sprijinitori ai lui Franco. În cursul lunilor ianuarie şi februarie 1957, au avut loc la Barcelona, Sevilla şi alte oraşe ale Spaniei puternice mişcări populare împotriva scumpetei. Tot mai des, manifestaţiile de protest cu caracter economic se transformă în puternice demonstraţii de luptă împotriva regimului fascist.

În această situaţie economică şi politică grea, dictatorul Franco a procedat la dizolvarea propriului său guvern. Această decizie a lui Franco a fost provocată şi de ciocnirile care s-au produs între diferitele cercuri care mai sprijină încă regimul fascist. Numai după tîrguieli îndelungate, dictatorul Franco a reuşit să alcătuiască noul guvern, înlocuind pe titularii a cinci ministere.

Recenta criză de guvern din Spania a demonstrat lumii întregi şubrezenia regimului fascist din această ţară. Alcătuirea noului guvern spaniol nu va reuşi să înăbuşe puternica mişcare populară pentru libertate, democraţie şi o viaţă mai bună, mişcare care ia un avînt tot mai mare în Spania.

Franco: — Gata-gata să mă dea peste cap!! (Desen de NIC. NICOLAESCU)

Ştiri agricole DE PESTE HOTARE

Lucrări agricole de primăvară în:

U. R. S. S.

Vremea fiind călduroasă, în raioanele din partea de miază-zi a Cubanului a început însămînţarea păioaselor timpurii. Colhozurile „Lenin" şi „Miciurin" din raionul Severski au şi însămînţat 200 hectare cu ovăz.

Colhozurile şi sovhozurile din Crimeea au început şi ele însămînţarea păioaselor. Experienţa de mai mulţi ani arată că dacă vremea e prielnică, orzul semănat în februarie se coace mai devreme şi dă un spor de recoltă de 200—250 kg. la hectar. În două zile s-au însămînţat în Crimeea 4.100 hectare cu păioase. Colhozul „1 Mai" din raionul Lenin a terminat primul însămînţatul orzului şi ovăzului. A terminat de asemenea însămînţatul ovăzului şi colhozul „Ilici" din raionul Bahcisarai.

R. P. BULGARIA

În Bulgaria a început însămînţarea culturilor timpurii de primăvară. Gospodăriile agricole cooperative de muncă, staţiunile de maşini şi tractoare folosesc fiecare zi prielnică pentru semănarea ovăzului, măzărichei şi florii-soarelui. Pînă în prezent au fost însămînţate peste 20.000 de hectare. Anul acesta există toate condiţiile pentru desfăşurarea însămînţărilor de primăvară la cel mai înalt nivel agrotehnic. Staţiunile de maşini şi tractoare dispun de un mare număr de maşini şi multă experienţă. Pe mai mult de 80 la sută din suprafaţa terenurilor însămînţate cu culturi de primăvară a fost efectuată arătura adîncă, s-au asigurat cantităţile necesare de seminţe de calitate superioară.

Anul acesta, în Bulgaria, vor fi însămînţate cu culturi timpurii de primăvară peste 630.000 de hectare şi cu culturi semitimpurii — peste 200.000 de hectare. Pe o suprafaţă de 40.000 de hectare se vor însămînţa ierburi perene în special lucerna.

R. P. POLONĂ

Polonia cunoaşte în acest an o primăvară deosebit de timpurie. În toată ţara vremea se menţine călduroasă. În unele voievodate au şi început muncile agricole de primăvară. În voievodatul Wroclaw au ieşit la arat ţăranii din judeţul Swidnicki şi colectivele gospodăriilor agricole de stat din judeţele Olaw şi Srod. Gospodăria agricolă de stat Lagewnik din judeţul Dzezsosziuw a început semănatul ovăzului şi al grîului de primăvară.

Timpul probabil pentru zilele de 2,3 şi 4 martie

Vreme relativ rece, cu cer schimbător, mai mult noros în sud-estul ţării. În Moldova şi zona de munte ninsoare, iar în Cîmpia Dunării la început lapoviţă şi local ploaie. Vînt potrivit din sectorul estic, cu intensificări în sudul ţării. Temperatura va continua să scadă în jumătatea de nord a ţării, rămînînd staţionară în est. Minimele vor oscila între — 3 grade şi — 10 grade în Moldova, Ardeal şi zona de dealuri şi va fi între — 4 grade şi + 2 grade în Cîmpia Dunării şi Dobrogea. Temperatura maximă va fi cuprinsă între — 2 grade şi +2 grade în Moldova, între 0 grade şi 4 grade în Ardeal şi între 3 grade şi 7 grade în sudul ţării. Îngheţ slab local se va produce în Cîmpia Dunării.

Sfatul medicului

Bolile de inimă

Inima, în mişcarea ei neîncetată, asemănătoare unei pompe, trimite sînge hrănitor în tot corpul şi aduce din corp prin vine sîngele din care hrana şi oxigenul s-au consumat. După ce acest sînge este din nou îmbogăţit cu cele de trebuinţă vieţii, inima îl trimite iarăşi prin artere în corp. Îmbolnăvirea inimii strică buna circulaţie a sîngelui şi hranei prin organism, aducînd suferinţe mari sau moartea.

Oricît e de ferită în coşul pieptului, inima se poate îmbolnăvi. Este mult mai uşor să ferim inima de boală, de aceea voi atrage atenţia mai ales asupra pricinilor ce provoacă îmbolnăvirea inimii:

În primul rînd **REUMATISMUL**, şi anume acel reumatism al copiilor şi tinerilor care produce fierbinţeală, durerea, umflarea şi înroşirea încheieturilor. Această boală este mai primejdioasă cu cît prinde copilul mai mic. Ea cruţă mai mult încheieturile, dar atacă mai cumplit inima. Acest reumatism neîngrijit temeinic lasă boli de inimă de nevindecat, care cer multe şi costisitoare îngrijiri.

BOLILE DE PLĂMÎNI CRONICE, adică acelea ce dăinuie luni şi ani de zile, obosesc mult inima. Mulţi sînt aceia care tuşesc şi scuipă de ani de zile fără a se îngriji. Spre surprinderea lor, se trezesc la o vreme cu inima bolnavă.

HIPERTENSIUNEA ARTERIALĂ, creşterea presiunii sîngelui din artere, boală răspîndită la vîrstnici, duce la mărirea şi suferinţa inimii.

SIFILISUL neîngrijit îmbolnăveşte grav şi inima.

DIFERITE MICI INFECŢII ca: amigdalitele, sinuzitele (infecţii în nas), abcesele dinţilor primejduiesc inima, prin microbii ce-i varsă în sînge.

BOLILE DE RINICHI neîngrijite duc cu vremea la îmbolnăvirea inimii.

BOLILE MOLIPSITOARE ca: difteria, tifosul exantematic, lingoarea (febra tifoidă) dau şi complicaţii la inimă.

ANEMIA şi lipsa de hrană slăbesc mult inima.

Vedeţi dar din cîte părţi e primejduită inima noastră. Toate aceste boli trebuie îngrijite cu atenţie de medic.

Cu această ocazie ţin să îndrept o credinţă greşită ce bîntuie prin popor şi anume că salicilatul cu care se tratează reumatismul face rău la inimă. Aceasta nu e adevărat. Dacă reumatismul e îngrijit la timp şi îmbolnăvirea inimii descoperită din [illegible] salicilatul vindecă deplin. Dacă însă boala e lăsată mult timp neîngrijită şi începem să luăm salicilat **PREA TÎRZIU, SAU PREA PUŢIN**, nu se mai poate obţine vindecarea **ŞI ÎN MOD GREŞIT DĂM VINA PE SALICILAT.**

CE SIMTE UN BOLNAV DE INIMĂ?

De cele mai deseori, bolnavii de inimă se plîng de năduf. La început gîfîie numai cînd urcă, sau cară o greutate, sau taie lemne. Mai tîrziu gîfîie chiar la drum drept şi chiar culcaţi în pat. Bolnavii simt nevoia ca noaptea să-şi pună din ce în ce mai multe perne sub cap, iar uneori sînt treziţi din somn de crize de năduf. La copii băgăm de seamă cum de la o vreme nu mai au putere să se joace cu ceilalţi şi se ţin deoparte.

La fel de des, bolnavii au umflături la picioare, care se învineţesc. Uneori se umflă tot corpul. Ficatul se umflă şi el, devenind dureros. Unii bolnavi de inimă au dureri ce le aseamănă cu o ghiară ce-i apasă pe piept. Aceste dureri apar la oboseală sau supărare şi deobicei se liniştesc după puţină odihnă.

Alţi bolnavi se plîng de bătaie de inimă (palpitaţii) alţii de ameţeli, de dureri de cap, de vîjîituri în urechi.

Oricine se bănuie într-un fel sau altul suferind de inimă va merge îndată la medic, care va vedea despre ce boală e vorba şi va hotărî tratamentul necesar.

CE TREBUIE SĂ FACĂ ORICE BOLNAV DE INIMĂ?

1. Să meargă din cînd în cînd la medic, pentru ca acesta să supravegheze mersul bolii şi efectele tratamentului.

2. Să continuie tratamentul atîta cît îi spune medicul, fie că e vorba de luni, ani, sau viaţa întreagă.

3. Să se ferească de alimentele ce fac rău la inimă şi mai ales de sare.

4. Să-şi îngrijească şi să se ferească de bolile care ştie că atacă inima.

5. Să ducă o viaţă liniştită, cumpătată să se ferească de oboseală şi de muncă grea. Să deprindă o meserie uşoară.

6. Să se ferească de băuturi spirtoase şi de fumat.

7. Unele dintre femeile bolnave de inimă sînt oprite să poarte sarcină şi pentru aceasta vor întreba totdeauna medicul.

Respectînd toate aceste îngrijiri, bolnavul poate duce viaţă îndelungată, fără suferinţe, putîndu-şi cîştiga traiul.

Trebuie ştiut că astăzi unele boli de inimă se pot opera, salvîndu-se de la suferinţă mulţi bolnavi.

Feriţi-vă de a cădea pradă bolilor de inimă! Ţineţi minte bolile ce pun în primejdie inima! Îndată ce aţi căzut victima vreunuia din ele, mergeţi la medic şi staţi sub îngrijirea lui pînă la vindecare şi pînă ce pericolul pentru inimă a trecut!

Dr. MIHAI ERACLIDE

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"